

علی عضب ولک فرن عدا بامهین نو عدیک این عمریت را نبویس بر بده
 کما خدمه و زدن در جاه انداز میان هر رو جدایی افتاد و القیت عدیکم العدا و
 والبعض والی یوم القیمة و رصد کم عن الصلوة فهل فهم آنتم منتون من فلان
 بن فلان علی العدا و والبعض علی العدا و لعل من فلان العمل الفعل
 ای ای نو عدیک قدری آب دهان ربه سیاه بر جایه آنگرس چال و رسید
 ایت ن جدائی افتاد اعمر هر دو باشد نو عدیک اکر خواهی میان دون ده
 آنچه نبویس این طسم را بر کاغز سفید و بر کور کنه و فن کن ما ز قدرت حق نیای
 عجیب بینی فیلمه میلمه میلمه میلمه

خا پرد اکرسی کرخیه باشد این اسم را نسبند و در انش کلارند کرخیه حاضر شود
 این سنت یا شعیونا نو عدیک برای علام کرخیه بکر و هفت داده قفل و بران هفت هشت
 سور دیس خواجه انجا که من الکریم و قفل را به سند و و در سبی آب اند از زمان را
 سنده بیا یزیر فران خدای تعالی نو در جای خواب کرخیه قدری خاک را نشته
 بزر میں و فتن کلند این سکھل را میخواهی در میان حی بزند و با پیغ در میں و فتن کند
 و نبویسند بر نیت این سکھل ایم کرخیه باز آبر بیان کلخبط خقط بخ این ایم

نو عدیک این عمریت را نشته بزیر شنک نهند	۲	۹	۴
اکر هفت دوستک رفته باشد باید یزیر فران خدای	۷	۸	۳
حالم ایم اعم غر اصا	۹	۱	۶

۲۵۰
 ف پرده اگر کسی را فرزند نشود این دعا را نوشته در کردن زن بندید چنانچه دعا
 بالای ناف مجدد باشد و با حلال صحابت کشید نفضل احمد بن علی زن محل بکرو
 و اگر مرد رخت خشک بندید سپر کرد دعا این سنت بسم احمد الرحمن الرحيم

علی علی علی علی علی ده ده ده شده شده شده شده

شده شده هو هو هو هو هو لله لله لله لله لله لله لله لله لله

الله عاصي الله الواحة الواحة فوجز این دعا را بخواسته و نظر عائمه حق تعالی

فرزند نیک بخت بروی کرامت فما بد اگرچه زن صد ساله عقیده باشد

ها کر نتوانند خواهد نوشته بشوند و بخوبی این سنت بارب برب لی می

ذریته طبیبه امک سمع الدعا فوجز این طلسم را بخوبی بسند و بر بازوی خود بندید

و بازن صحابت نمایند محل بکرو و بکرات بخت به شده **سرچ**

فوجز این طلسم را نوشته و بران راست است بسته بازن صحابت نمایند

۱۴	۱۳	۱۲	۱۱
۱۹	۱۹	۱۹	۱۹
۹	۹	۹	۹
۷	۷	۷	۷

حاله شود آرنورد و محبت
 فوجز جمیع عقیمه
 نوشته بینند این
 طلسم را فرزند شود بفرمان خدا

۰	۱	۲	۳	۴
۰	۱۹	۱۳	۹	۵
۱۳		۳۳		۱۰
۲۳	۰	۱۱	۱۲	۱۷

فرزند را کله فرزند نشود این علا
 بزرگ اولیه تا بخورد فرزند شود
 ماه مام ابا اه مالم بخوبی الواه ماه

دستم پنجه کنگره کشیده

	ل	و	ه	م		ل	و	ه	م	
۷	۶	۵	۴		۹	۸	۷	۶	۵	
۱۳	۱۱	۱۰	۹		۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	
۲۹	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۱۳	۱۰	۹	۸	۷	۶
۳۰	۲۱	۲۰	۱۹		۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	

خایده هر که این اسم را بر سفال آب نزدیک به نام کشیده عالیه عالیه باشد بتواند
در حال حاضر شود یا مالینویش یا مالینویش خود یک این نامها را برآورده باشد
کاغذ بیویس نهاده بکان در آتش اندازند بفرمان خدا ای عز و جل آنکه
حاضر شود این کشت فسورد را روح محکور او طعمور شبد را رفتح دهد همه
خود یک این نامها را برآورده کاغذ بیویس نهاده در خانه خود در دپوار یک پرسانند آنرا
آنکه صندوق زار فرنگ دوز بوده باشید و عا ۱۱۱ و و و

فروخته اند

۱۱۵

۰ فایریه از خواهی که جزی کم شده را پیدا کنی سپر بے نابالغ با دختری نابالغه را حاضر
کن و این اس عهدا برداختن دست ایشان بتوسیں و گذاز تا خواب رو
البته در در در مقابل او می آورد اما میباشد که سپر با دختر این مقدار
عقل داشته باشدند که مشکل این کس از ها طرف ایشان محو شود و این خواسته
بعایت مجریت ناخن دست راست طیوس هرگوس
رہیوس ابراس ناخن دست چپ همسن ایس فایله میس
فرق ابتدا از جهیار شنبه کند تا جهار شنبه دیگر تمام کند فایریه از کسی
خواهد بداند که قضا ی حجت او میشود یا نه با این اسم را بر دست نوی
و همان دست را زیر سر زند و خواب رو در خواب باونجاید که قضا ی
 حاجت او میشود یا نه اسما این سه مشهیت مشهیت مشهیت
زوف یا از کسی را شفی بیش آید و خیر و شر از انداد باید که بعد از نماز خفتن این
كلمات را بر دست چپ خوبی دو خواب خیر و شر آن که اراد خواب بیند
اما این هر با وضو و بادنده باشد کلمات این سه بسم اللہ الرحمن الرحيم هست
هر چهب
و گفت و دقت کشتن ملاحظه نماید که میکشد حشر آن کش و داشند و میکشد
حشر آن استه و بعد از نکشتن آن حشر کش ده را از سر شش بیرون کشند
و در لئنه پاک شدید و با خود نکاه دار و خوابش نماید و کویند حشر باز نیل همین جا

دارد نو عذر کر خواهند که شب بیدار باشند نبوی سیند این حروف را و با خود را نمود
که کامع گه قوه هه چشم ۱۲ بمه فایده اگر کسی زلزله کر به سیاه از لذل لایه
سیاه از لذل منزع سیاه همه امخلوق کرد پیش از آنکه مونعید شده باشد تا ده روز
قطله در دماغ چکاند هر کس مونعید نمود نو عذر اگر زهره کر به سیاه در گوش چکاند و نمود
مالند نبوی سنه سیاه موباشند فایده اگر شیر زدن را با سمعه بیان نمیزند و کودکی کشک
منانه داشته باشد بخورد او دهنده سنک کبد از ده بر طرف نمود فایده اگر پیکره
بر خنازیر طلا کشند بر طرف نمود فایده اگر کسی زلزله کر به سیاه را خشک کند
و ب پد و یک جبهه کافور در روی اندازد و ازان در چشم کشد جوز چراغ روشن نمود
فایده اگر کسی چشمی کرم بگیرد و بر برص مالد بز نک خود باز آید مجریست فایده اگر کسی
خر آتاب کرنجه و باب و نو تند شمش مخروج بسخته بمصروع دهند صرع او دفع
نمود فایده دار قلقل در شیر کو سپند بخوبت آشند و درس یخچک کشند و آس
نمایند و در چشم کو را شند کور بے بر طرف نمود مجریست فایده بجهة مرض اسها
این حوف را بر کلفت چسب مرغی نبوی سند را بسیار مجریست ۵۵ ۵۶
۵۷ نیزه و هص م فایده این نامها بر کلفت نبوی سند و بر سینه بجا را
اگر بخندد به نمود اگر بگیرد به نمود کلامها محرف عطا بھن نو عذر کر اگر خواهند مانع
الضیک رسی بدانند بگیرند ره باک ده و در خواب زیر سر سیار بگذرد و آب بجا را
بر سنک باشند اگر بر روی سنک تعطیله صحبت یابد واللهم فایده هر کسی این آنکه

با خود را

با خود دارد سخن و جاد و برو ^{کار نکند} اطاع و عمر و ر ^{فایده هر که در وقت}
تحویل آفتات ب محل است روز هر روز یک منفال مخلصه با رو عنز ^{ذلت} نسبت
کرده بیا شنید نزهه را ب کار نکند ^{فایده} اگر کسی خواهد که پریان را در خواب بیند
و ما این سخن گوید باید که بر لعنت خود این نامه هارا نویسد و شنیده با خواهد
بکی از پریان بیان نمود و هر چه خواهد او را در خواب خبر و مهند بسم الله الشهادت ^{ست}
^{یعنی} بست ^{فایده} اگر کسی را غربت نمود ممی خصیه دمی را پریان موضع کار نماید نخود میر ^{گز}.
فایده بجهة حفظ بدن این اسکال را با خود دارند که سپاه مفید است کلیع الملحق کمال
سطع اسکال عالی محظوظ طهو احکامه ع العیم ضریح ^ح ره فایده جیوه و کافور و
سرمه کار نه رکیب نکدرم و با گیریم شهد کیجا کرده ب بند بعد آن در صفت
نکاهدارند و ب وقت صحیعت بقضیب مالند اکر زن کش و فرج باشد تا کن
کرد محجبت ^{فایده} اگر خواهی که بداند دو تن بهم دوستی دارند یانه نبوی این
طلسم را در سرینه زن نکند از در وقت که آن در خواب بوده باشد هر چه در
دل دار و بکوید محجبت و دعا طلسم این سنت بسم مدارجمن ارجیم قال ^ح دلا
ل اح واحد ص ای ل دومی دل دولمی ک ف و اح ^و و ^و و ^و و ^و م ک ^ح ^م ^م
ی س الم اله ص فرق ^{فایده} اگر خواهی که خواب کسی را بیندی بیار از دو کور نهاده و
منت خاک و هفت نار این آیه را بخوان و بدم بر هر کسی و بعده بر گرد کبر جمع
س زد مکبای بکر خوان آیه این سنت اعوذ بالله من الشیطان ارجیم لقد

کست فی عقوله عن بذا فک شفعتا عنك غلط هر ک فی هر ک الیوم حذف شد
 هر ک که این شکل م او نشنه دارند رون دست رخود مکبار در سعی خوبه با او کار زنید
 و این مجری بنت حسین زهری بطیح سنه ۱۲۵۲ فی پیو اک
 کسی کن و عظیم رده باشد که یعنی قتل بود این طسم را بنویسد و در زیر زبان کرد
 کنده او غفرانور الله فی پایه از برای فوجی مقتنی
 این افسون را بخوانند و دست بدان موضع ماند اجر جوی جنجی ترک گپوح بانده
فایده از برای در در انو با تیکل ملخ را کرم کرده ماند بر ک بیدا بخیر را نیز رم کرده بذلند
 بتسبیا مجری بنت فایده از برای کر قلی سینه زنجیل مکبتو له فغل کرد میکند
 طفلدر را مکبتو له میپل سور میک تو له اجو این یک تو له مک لا هوری مکبتو له مدلیه
 مکبتو له آمله مکبتو له مدلیه مکبتو له همه را کو فنه و بخته هر صبح نقدر مکبتو له تناول نما میند
 که تسبیا مجری بنت فایده اک رخواهند که زن باشد مکبر در نبوی بند این شکل را در بر زن
 بندند و اک ربع سبزند بفینه نمایند و اک بر درخت سبزند بند خشک کرده بفرمان
 خدا یعنی

سعود
سوار
سوار

 این طسم شرف آفتاب
 این طسم را بالای طلاقش کرده بهرا ه خود نگاهدارند در وقت تحول با
 مجموع روز نقش بايد کردو اک در وقت تحول باشد طیه این سنت
ک
ک

اطلس اینست

فایده برای اینست زبان دشمن
و بدکو بعد از نهادن همچنان مکیبا خواهد
که عرض و بر بالای هر حرف
یک آنکه عقد نماید و پنج چوپ

۱	۱۱	۱۳	۱
۱۲	۲	۱۴	
۳	۱۶	۹	۲
۱۵	۵	۶	۱۰

که عرض را به سخن اینست تمام نماید و بعد از آن با فتح یا رزاق که بود زبان
ایشان را به سخن اینست کرد و خایده اگر کسی تنک درست شد هر روز
نود و نه بار این اسندهای را مداومت نماید باید که روز کاری صحبت یافته
میشود بعدها میشود این اسم شریف یا حمید الفعل ذالمن علی جمیع خلقه ملطفه
فایده اگر زن شوهر زد استه باشد باز غفاران در جامه زن بنویسد البته شوهر
از برادران پیدا شود اما فتحن تا نظر غیر از این اگر کسی خواهد که شخصی را کرد و نامه
باید این شکل را بر کاغذ نوشت و در موضع که آن شخص ساکن بود و زدن شنید
مدون نماید و این اسم آن شخص را در میان شکل بنویسد البته آن شخص سردار

سبصیب الذین احسر موسا	شود شکل اینست
فایده	بوسسه کردن و آن
عزم	هفت محل است اول
عزم	چهشم دویم ششم
عزم	سیم هجدهم خلو
عزم	لا خفه خود و سیم هجدهم حدی

بِسْمِ رَحْمَةِ رَحِيمٍ رَحِيمٍ حَسَارَهُ اما ناخن روزن در وقت هبَا
بکی آنست که عالای استان زند بابالای کردن ببابالای زنجی یاد ریگاه
ومحل دفعه دویم آنکه بر شیخ و پیشو زند بار حساره لیکن جون مرد را از این
رنود آید مسیا بید که ناخن در این حالت زند که امس ک شود دیگر آنکه ناخن
بابالای نز ایکنست زند بار زیر استان هوا زنجه هما را کنست که اشته و اکر
امرا نز زود ندو باید که به سر پیچ ایکنست ببابالای استان زن ناخن زند
والله و دیوانه شود و امس ک حاصل کرد و فی پدر هر ک خواهد رنظر باد شد
و امر او غیره برو و بقدر مرتبه این اسم اعظم را بخواهد و بظر ایش ن داشت
سبحانک یا لا اله الا انت یا رب كل شئ و اولنه نو عذر بجه جون یه
بینی سلطان یا بزرگی رو داین آید را بخواهد و بر جا نسب دست چپ و مذ
پویم تجده کل غنیم ما عملت من خیر محضرا و ما علبت من سوپ تو دلوان بینها
و بینیه ام آب عجیداً ابسم اسد را اسد لاحول ولا قوۃ الا با قدر اللہم ان لست
خره واعوذ بک من شره فاید و معرفت مركب ساختن تعريف سیده
مرکب ممز تجرب الموجب باشد سیاه و روان و برآق اما چو واد پشم
عثاق از آب نکرد آن جلالی و رسنی پیرو آن خدالی ترکیب مرکبی که نکرو
ست از دوده و صنع وزاج و مازه سنت دوده سنت براج هم ترازو هم
براج بود و دوده هارزو جزو در سبب همچو سنت ریخت همچو سبب همچو همچو

مایکه صنعت را خیل نند و بعد از آن صادر کرده دوده راهمنز بچ کرده در میان هی سرخ
با حوب نیم بر جم زند و بعد از آن رلح و ماروز را صاف کرده همرو پیده میان صنعت
درو ده بپر زند دعا مرد میت که هر که این جبار اسم را هزار مردم به خواند و در آنها
خواندن سخن نکوی خدا بیعا آن کس را در دنیا هی بی نیاز کردند یا فوی یا غنی یا ملکی یا او
فی ده اگر خواهی که دشمن را دلیل کردند در نظر شش عزیز باشی در بر ابر مکرس که هر ی
مکر رکو اجهر ط اجهر ط نزدیک در نظر ششمن برای صلح و محبت مکر خوان مده
بدوح بدوح در کتاب اصول کلینی از محمد بن یعقوب فی سوره ایت است
که در آنوقت که بونف پیغمبر را برادرانش بجا ها اذ اختند حضرت چیزی عذر خواه
شد و گفت ای بونف خدا هی جلس نه میفرماید که اگر بخواهی ترا از عنم
خدا ص کنم این دعا را خوان و ورد خود را زیوف ع تدبیر کرفت ازان ملکیه
نجات یافت و بیقی قرآن شیخ علی بن ابراهیم نیز نقل است بخوبیه نهاد
شدند الدعا بسم السه الرحمن الرحیم اللهم انذاك لک الحمد
لا اکر الا است المعن بدع اسماوت والا ارض زو الجبال والا اکرام ان
علی حسید و آلم حسید و آن تحمل لی مهانا فیه فراغ و خرجا میگرس کفت خدا
مرا ازین عمر خلاصی ده در حال از عمجه اه نجات یافت بس حفظ کن این دعاء
از برای هر یکی و ها حتیکه خواهد نیزه بدریه قبول میسرد و ازان و رطبه خلاصی دید
لا شک ولا نیت هر که این آن را در هر شب جمعه و رسان نهاد

هزار و پیکره بخواند از الم در و بسی بخات ماید یعنی فضل و کرم حق تعالی و سینه
آید این سنت آنکه آنکه انقطع رجائي و آن اخلاق و انت و جائی و عاده هر کس
این آید را بعد از نماز صبح بجهة حصول مطلب صدمتیه بخواند اللهم مرا حضر
شود اللطف بعباده يرزق من سبیل و مسو القوی العزیز از حضرت
امیر المؤمنین ع منقوص است که در سالی سبیت و چهار روز شکران
اگر فرزندی درین روز ممتو لشود بپرداز اگر کنکب روکشته شود و اگر عارت
بنانکند با تمام نرسد و اگر سفر رود و ابس نماید و اگر حست فوجطع کشد
بلای نبوشند و این سبیا محب دنی محمد حمار دهن و با تردیه
صفیر کنم و سیم ربیع الاول دهم و سیم ربیع النـ لـ کنم و سیم جادی الاول
دهم و دوازدهم جادی النـ لـ چهارم و چهاردهم رحیب سیزدهم و پانزدهم
شعبان سیم و چهاردهم ربیزان هم و پانزدهم شوال هشتتم و پانزدهم
زو القعده دویم و سبیت غضیم ذوالحجہ سیزدهم و سیمینه الغـ از حضرت امیر المؤمنین
نقشت که حضرت رسالت پناه ص فرمود که هر کس که نماز بخای قضا
سنه باشند چنانچه عدد آن مذاکه باید که در روز جمیع چهار رکعت نماز کنند از
بدوشیده و یک سلام و در پسر کعی بعد از حمد کنیا بر آیه الکرسی و پانزده مابر
آن اعصیان که کوثر بخواند و سنت چنین کند که چهار رکعت نماز است دعا
سینکه از مرست قریب الی اسد و بعد از سلام این دعای بخواند اللهم می ایسأی

الغور

الغوث ويا سامع الصوت ديا يحيى العطا مبع الموت صل على محمد و
الحمد واحبل لي من امرى فرجا وخرجا مما اخاف انف فيه انك تعلم
ولا اعلم وانت تقدر ولا اقدر وانت علام الغيب ياواه العطى يا
وياغا وليحطا ياوايا سبوج ويادوس يارب الملائكة والروح برت
يارحيم ارجهن وصلى الله على سيدنا ونبينا محمد وآل الاجمعين نازد سنت
سال لفبيت شود وحضرت فاطمه زهراء فرموده من از پدر بزرگوار خود
شنيدم که هر کراين نازد بکار وچهار صد سال نازد او کف بيت شود وحضرت
امام حسن ع فرموده من از جد بزرگوار خود شنيدم که هر کراين نازد بکار و سنت صد
نماز او کف بيت شود وحضرت امام حسین ع فرموده من از جد بزرگوار خود شنيدم
که هر کراين نازد بکار و سنه ساله نمازوی کف بيت شود پرسیدم که یار رسول
عمرانیکس درین زمان یصد سال نمیرسد باقی توابها که باشد حضرت فرموده
نماز پرورد و برآنی بيت شود و اند اعلم بالصواب

ناد	علي	نـ	النوابـ	لـ	عنـا	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	مـفـهـمـ
عليـاـ	منظـرـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	كـلـ
منظـرـ	الـعـجـابـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	كـلـ
الـعـجـابـ	كـلـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	كـلـ
كـلـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	وـغـمـ
تجـهـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	كـلـ
عـنـاـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	يـعـمـ
لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	سـيـنـجـيـ
لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	بـورـتـيـكـ
لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	يـاعـلـىـ
نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	يـاعـلـىـ
الـعـجـابـ	كـلـ	لـ	نـ	عـنـاـ	تجـهـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	الـعـجـابـ	يـاعـلـىـ

قال زاد حضرت امام رضا عاصم بسم الله الرحمن الرحيم بعد اذن سيد حضرت ابي زيد عائض
 كمبدع كل سبب و درود بحيد بحضرت سيد المسلمين و خاتم النبيين محمد مصطفى
 ائمه شریعتان شرع شریف حق اندیشین کوید ترجمہ ابن رسالت و مولف این
 علی ابن ابي ضعیف اسد عنہ کے عزیزی استدعا نمود کہ بغا رسی ترجمہ نماید کتاب دراک امام
 سید و شیخ العلیم المکتوم بر تجویم شمس الشموس انسیں الفوس الحروفون با رض طوس
 ارض المحجتب ابو الحسن علی ابن موسی ارض علیہ التحبیۃ والشاجحت مامون الرشید
 تصنیف کردہ بہدو انجیان بود کہ آئن خلیفہ حضرت امام رضا علیہ السلام
 کفت کتاب بنیو احمد کجهت من تصنیف کئی کہا یہم امیں باشد جن بجهتہ را

بعض و دم

تقدیم و دیگر کتب احتیاج نباشد آن حضرت این رساله را تصنیف کرده
اما مسیه نام هنلو و از لفظ عرب بفارسی کردند تا جمعی را که بعد از آشنایی با شدند نبیند
بهره مند گردند و سبب این اسم فعل چنچه روزگار عابداً بعد می‌دانند که ایدک اشاد
فی الاریش که ازین قرود رضویه ضمیر بیرون می‌آید و از خواهد که بازنیک بازند و از چهار
را که هر دارایه مشترک است نوشته شده است نظر کند و میتوانند خود را اپیا مدوینند
که در میان دایره هجده حرف نوشته است و بعد ازان باید مشترک کانه که در هر ده
چهار طلب نوشته است به عنیند که در میان آن دایره هجده حرف نوشته است
بس این هر دو حرف را در مجمع احروف که بکار برده باز است با لحاظه خوب کر
پہلوی هم کجا واقع شده از انجا کفرته تا نه علاوه انجا بجا طرس حساب کند و این کلمه را
بانه ضم کند که جند مینو و از انجا کفرته که دو حرف را دیده است با شبمار دو بعد ازان تا کجا
که آن خود برستی بمان را با لحاظه خوب کر کدام مزع است و بسران و از انجا تیر عما فخر
که در مجمع احروف شمرده است باز شبمار دو در سطر اخرين انجه و ضمیر است بیرون می‌گیرد
و طبق آن است که در حالت جنب یا است باشد و است بروی نکند
و این علم را از چشم مردم بمان دارد و این علم مجمع مهاتمه بینی و دینوی
از محلی و خزوی بر توظیه هر کردد و دارند و نوبنده این کتاب در حقیقت و
حاسیت پاریسے باشد و اتفاقاً بزم بالصواب ۶

طوس سوال کرد بخانه عدد قرعه رو از جایی بجای رقص خوبت خواسته دیده بقی.
خوبت نزد قاضی بروکه خوبت املاک بخر که خوبت ازین غم خلاص شوی
اون و دهد زرا طلاق مده تمجیل مکن این عمارت مبارکت از سلطان
عنت یا. صبرکن تابع ادب رسی فضفاض سوال کرد بخانه عدد قرعه رو این کار
بزودی برآید بجایی رفتن را صبرکن خواسته دیده یادی این ملک را بخر که نیکو
سته نزد قاضی بروکه طفرت است ازین نزد ملک سنه که فرج یابی در طلاق
دادن زن صبرکن عمارت واللاک بخر که خوبت نزد سلطان بروکه حاتم
رو است هنگ سوال کرد بخانه عدد قرعه رو درین سفر غم کن که فایده بینی
بسته با در آن که کارت بر مساید نقل کن که سعادت بینی این خواب را
آشکار مکن این ملک را بخر که فایده بینی نزد قاضی بروکه خوبت بسته
بادر آن که از غم رسنی زن را طلاق مده که پیشمان نشوی عمارت مکن که خوبت
سوال کرد بخانه عدد قرعه رو درین وقت با شمن مناظره مکن درین
خوبت بسته این که برد شواری کند زد صبرکن نقل کن که فایده هیئت مزده
بادر آن که نعمت خواب خوبت این مقام مملکه را بروکه خوبت
صبرکن که ازین غم خلاص نشوی بیا زکان بروکه خوبت هم خوش سوال کرد
بخانه عدد قرعه رو این رنجور رو دشیف یادی البته محاصمت مکن که طفرت است
تراب نفر بروکه سعادت یا بای این کار بزودی برآید از واسطه مکن که پیشمان نزد

آخر این هزار به

میعنی خواب ب دلکش مکوی این ملک را بخواه که خود تمام دارد نزد قاضی مرد و که ظرف
تر است رت باد تو را که فرج نزد نیست باید سوال کردی بخانه عدد قرعه روایی
غایب میرسد بدرنگ این رجبار از حیزد روز خوب بخود از دشمن خود را نهاده
سفرگردن را موقوف باید کرد این کار بزودی برآید از این مسدد درین وقت بجا
زمجه نسبت خوابکه دیده تعبیرش خوب نسبت این ملک را بخواه که خایده مزاد نزد قاضی
بروکه ظرف راست جمع سوال کردی بخانه عدد قرعه روایی کم شده بتو میرسد
التبه این غایب را کار بدری کشد این رجبار بزودی شفاه باید از دشمن خذ را کرد
و احباب نسبت سفرگردن را موقوف باید کرد این کار بزودی بر می آید درین وقت
بجا ای مرد و بدبخت تعبیر این خواب خیر است و این ملک را بخواه
خایده کنی عقاب سوال کردی بخانه عدد قرعه روایی رن حامله بسر زاید این
کم شده بدست آید التبه این غایب بزودی بر سد رجبار بدری کشد اما مشفاید
بشارت باد تو را که بر دشمن طفریا به بسفر و متن درین وقت صلاح نسبت این کار
درین وقت بر عینی آید درین وقت بجا ای مرد و که خوب نسبت خوابکه دیده خیر است
از این داده سوال کردی بخانه عدد قرعه روایی دوست پتو میرسد بدراد
این رن حامله بسر زاید التبه این کم شده به تو میرسد از این غایب
بزودی بر سد بمار ازین مرض خلاص شود غم محوز که بر دشمن طفریا به این صورت
دو هفته صبر کن این کار بزودی بر می آید البته از بجا ای رفتن نکش است

زرو سوال کردی بجانه عدد قرعه رو درین تجارت خیر و برکت است این دوسته
برزودی بتو میرسد این زن آبین سپر زاید این کم شده بسیجی بیدا مشود این
غایب کر فشار بکار خود است این بخار برزودی صحت باید ازین دشمن حذر این من
سباشن درین سفر خایله نیست هر و این کار بعیر را باید از اسد لفظ سوال کرد یعنی
بجانه عدد قرعه رو این چهار بار انجو که فایده نباید رکاند برو که فایده دارد عشق بتو میرسد
و لخوش دار این آبین دختر می زاید این کم شده بتو میرسد بزودی این غایب بیاید
بزودی این رنجور بعد از چهفته شفی باید بروشمن طفر باید از اسد باین سفر برو که خوب است.
عقق سوال کردی بجانه عدد قرعه رو معاش و روزی بعد از ده روز بتو میرسد این سفر
برو که سپاه خوب است این چهار بار انجو که نیک است البته عشق بتو میرسد
چنان خواهی زن آبین سپر زاید خوب دی این کم شده بتو میرسد چنان که خواهی
این غایب بمرادول میرسد رو داین رنجور بعد از چند روز به شود علم نخورد که برو
طفر باید کرس سوال کردی بجانه عدد قرعه رو درین وقت چیز بے مفردش
رنیان نبی است رت با دنورا بروزی سپاه این چهار بار انجو که فایده مدارد
ماز رکانی میز که خوب است معنوی بتو میرسد به مرادول زن آبین دختر زید
التبه کم شده بتو میرسد بزودی این غایب بتو میرسد در راه است این رنجور
بزودی شفابد قیره سوال کردی بجانه عدد قرعه رو باین حجم غمگن که سپاه
خوب است حبکیله دار بفروشن الله معاش و روزی بتو میرسد سپاه این حبکیله.

آن فایده نیز

ن
۵۹

سنجک فایده می‌بینی به جارت بروکه فایده وارد آین دوست بتو میرسد برادر اول آین
زن آستان پسرزادایدالتبه کم شده بتو میرسد بجهت سبیز عایش بتو
میرسد تند رست باز سوال کردی بخانه عدد قرعه روایین زن رامخواه
که مصلحت نسبت درین وقت هج میرنی خود این ساعت نفوذش که فایده سبیت معنا
ورود بتو میرسد اسباب این چهار بار امخر که فایده مدارد درین وقت بوجود امروکه
نسبت این معنوی معنوی دیگرست این زن آستان دختر زاده این کم شده بتو
میرسد التبه طوطی سوال کردی بخانه عدد قرعه روایین انبازی خیرینی که حوت است
زن نجواه که مبارکت البته این هج بروکه توافق مینمود این حنفیه کیله داری نفوذش
التبه معافش ورود بسیار بتو میرسد درین چهار بار اخیدن تمجیل مکن بیاز کافی بروکه
سودایی معنوی بکسر و بکسر عشق سبیت زن آستان دختر زاده این که بتو سوال کردی
بخانه عدد قرعه رو برادر اول بری دلخوش دار ازین انبازی خذکن که بدشت
این رامخواه که خوب نسبت درین وقت هج میرنی خود حنفیه کیله داری درین
وقت نفوذش رزق اسبیار بتو میرسد التبه این چهار بار امخر که خوب نسبت
درین وقت بیاز کانه مروایین معنوی را دل بتو نسبت غراب سوال
کردی بخانه عدد قرعه روایین دوست خذکردن اول بتو است برادر اول بز
ان شد اقدام ازین انبازی برگرد که بدسته دوین زن خواستن تمجیل کن
که خوب است هج بروکه توافق سبیت التبه درین وقت چیزی نفوذش

معاش و روزگار سپاهی را میرسد که هارا خردمند خوب نیست بسازی کاند
بروکه خوب است کردن سوال کردی بخانه عدد قرعه رو درین عمارت
سعی کن که سپاهی است از سلطان فایده یابی البته بمرا دل بررسی البته
ازین انسازی حذرین البته درین زن خواستن صبر کن البته بچ بروکه خوا
ان شادی هفروش البته معاش و روزگار سپاهی تبو میرسد
این چهار پار انجکه فایده است سپاهی سوال کردی بخانه عدد قرعه رو
ازین عالم شادی تبو میرسد این زن را طلاق مده که خوب نیست درین
تعجیل کن که خوب است از سلطان نیکی سپاهی تبو میرسد بمرا دل بررسی
برودی درین انسازی فایده سپاهی است این زن را تو ازین زن خوا
این بچ بروکه خوب و توفیق است حبیله داری هفروش که خوب است
عده سوال کردی بخانه عدد قرعه رو این زن را طلاق مده که خوب است
درین عمارت تعجیل کن که خوب است درین وقت از سلطان روز شو بمرا دل
بررسی جن بچه خواهی درین وقت انسازی کن که خوب است این زن را نجاه که خوا
بچ بروکه سپاهی است از سلطان هفروش البته معاش و روز
سپاهی تبو میرسد شیره سوال کردی بخانه عدد قرعه رو زد قاضی بروکه خوا
این زن را طلاق مده که سپاهی شوی ازین عالم شادی تبو میرسد این عمارت
کردن سپاهی است از سلطان عزت یا البته درین وقت بمرا دل بررسی انجاز

سرمیست و زین دارد این زن انجواه که صلاح حلت بمحرومیت از نعمت و انتقام
فرموده سوال کرد می خواسته عدد قرعه رود رخوبی این ملک فایده منی تر داشته باشد
مروکه خوبی ازین غم خلاص شوی از دال الدور طلاق دادن زن تعجیل مکن عمارت
خوبی نیوقت از سلطان دور شوی مراد دل سے برد لخوش دار ازین انبساط خذ کرن البتة
مخواه که بغا ته بدلست شتر صرع سوال کرد می خواسته عدد قرعه روز ازین خواب گیرد میده خذ
کن این ملک را خوب که خایده مدارد نزد قاضی بروکه خوبی درین غم صبر کن که برادر برسی در
دادن زن تعجیل مکن درین عمارت صبر باید کرد از سلطان عنعزت یا ازانت و اندتد
برادر دل سے خاطر خواه درین انبازی سمعی نزد فایده منی چون امکن او ب نهاد

دین	جاءه	نضر	السد	ولفتح	ورأته	الناس	يخلون	في	دین
السد	جاءه	نضر	السد	ولفتح	ورأته	الناس	يخلون	في	دين
افواجاً	اسد	نفر	اسد	ولفتح	ورأته	الناس	يخلون	في	دين
فسبح	اسد	نفر	اسد	ولفتح	ورأته	الناس	يخلون	في	دين اسود
ولفتح	ورأته	اسد	اسد	ولفتح	ورأته	الناس	يخلون	في	دين اسود اعواجاً
ركب	دين اسود اعواجاً	فسبح	ركب	دين اسود اعواجاً	فسبح	الناس	يخلون	في	دين اسود اعواجاً فسبح
وستغفرة	دين اسود اعواجاً فسبح	ركب	دين اسود اعواجاً فسبح	ركب	دين اسود اعواجاً فسبح	الناس	يخلون	في	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة
آتته	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته		دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته		دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته	الناس	يخلون	في	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته
كان	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته	كان	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته	كان	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته	الناس	يخلون	في	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته كان
تواباً	دين اسود اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته كان	تواباً	دين الله	دين الله	دين الله	الناس	يخلون	في	دين الله اعواجاً فسبح ركب وستغفرة آتته كان تواباً

نَسْخَةٌ مُعْجَلَةٌ	فَسْتَخْ	مَنْ	نَسْرٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	فَسْتَخْ	قَرِيبٌ	مَنْ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ	قَرِيبٌ	وَسَبِّرْ	اللَّهُ
جَهَارًا وَرَمَ خَصْبَيْهِ	وَسَبِّرْ	وَفَسْتَخْ	اللَّهُ
الشَّعْدُوكِيرَمْ	وَسَبِّرْ	قَرِيبٌ	وَفَسْتَخْ
رَغْفَرَانْ بَكْدَشَفَاقْرَنْ	الْمُؤْمِنِينَ	وَسَبِّرْ	قَرِيبٌ

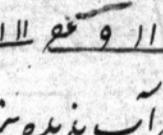
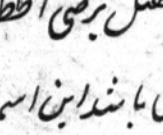
دو درم سیبکه کالی و ده درم سیچن نفوذ نخیدیم طفل کرد چیدیم و اقلیفل شندرم هنین
 حاربی نخیدیم نخود الوبک سنه درم نار حیرسته درم سیچن چینی اراده بیت درم نیم
 خشتنی شد ده دسم طباشیر ده درم هر کی را حد اکانه بکوبند و به بیزند بجاهمه نازک
 وبعد ازان بقند سپید یا سل صفت و نبات سفید با گزنه هر کدام را که خواهند
 بوزن نصفت مشقال سی اجزاء بجاسته مهرفع نابند وبعد ازان سصد و
 تُصَفَتِ حب سازند بر ابر فندقی و هر روز ناشتا کی را بخورد و جون گمایه
 این ترکیب را بخورد میوی آن سفید شود و روشنایی چشم را زیاده کند
 و جمله اعصار اقوت و بد و زبان ایشان در فصل حست کنند و در کرده و ریخته
 درسته باشد بر طرف شنود و مرضی که در کام و زبان باشد بر طرف شنود و
 رکھای بدن را قوی کند و کوشت اهدام را سخت کند و سرد بر از تن همراه
 و بارهای کنه و با دمنف مصل و با دسر که در اندام و اشته باشد بر طرف کسنده

۳۰۰

سایه

مسانج قلچ وستک بول که داشته باشد بر طرف کند و از در عین خود باز شک بادا ذا
کشیده باشد همه را بر طرف کند خصوصاً جست که هیله آله فرنگی شده باشد
یا خشم آن در تن آدمی مانده باشد یا باش همه را بر طرف سازد و کلفت را
بجه و کرم را در شرک بث در وارد و از دل بدر بدو شاد حامی آورده و معده را فوت دهد
و ملجم و زردی را ببرد و بوی و هن را خوش کند و آب از دهن رفته را بازدارد و منی را بخواز
و قضیب را محکم کند و اگر کسی از مردی افتاده باشد جون مداومت نماید او را فوت
بدست تو جوانه دهد و در پشت را سودار دو فهم را زیاده کند و کوش و زیارت نیز کشند
و حفظ را زیاده کند و محبوب را برآ و خود را برگیرد خشکی از دناع بیرون کند و فال و قوه
دفع کند و جله علتها که در این اتم باشد از سرنا پا بالکلیه دفع سازد و الله اعلم شکر افلاطون
جه سکندر تر نسبت داده بودت بیله سی و شش هنقال پوست آله هی و شش هنقال هی
سیاه هی و شش هنقال شاه دانه سبیت و چهار هنقال فلفل کرد و از ده هنقال
فلفل دوازده هنقال برجیبل دوازده هنقال اشق دوازده هنقال قلمونه دوازده هم
که بچنین شش هنقال ملادر که سرش اند از ده هنقال مل نار شک دو مل
قاقله دو مل شک دو مل همه اجزا را کوفته و چیته باس بصد مل قند بجون
سازند و چنان کنند که سبیل و صفت بند و همه سند و هر سیم کی را بخونند
و قدری آب شیر کرم از عقب بیا شا میند مداومت این شنیه خاصیت
محبیار دار دنمه اول فایده این است که موی سفید سیاه شود و سیاه دیر

سغید شود ماه دویم روشنای حیسم جن نخاده شود که روز استاره بین
ماه سیم زبان او بقصاصت بکشید و صلاح باز آید سر عضویه از خل داشته
باشد ماه چهارم رکهای اوکت دشود و کوشت صحبت شود و منازه او صلح
آید هنچی پیغم و اندیشه از دل بیرون شود و عیش او خوش کرد و مائمه شم
عقل او بغير اید و خطر زیاده شود ماه سفتم علت جدایم و بو اسر و برس و بقیه
ارا و بر و دمه هشتم علت رسکهای و بادهای تن را برخاند و کلی درفع شود و هم
هر چیز بنزود یاد کبر و سخنهای فراموش شده یادش آید ماه دهم حمله در ده کار
عضوی ای او بر و دمه باز کسم در حبیون خاند و اکرا و راصد کنیز و غیره باشد
از عده در آید ماه دوازدهم او را لذت تمام حاصل شود و روی او جونسته
درخت ان کرد و فواید این مجون سبایست هر را فرزند شود این حروف
نوشته برباز و راست بند و با مراسمه فرزند شود علی علی علی علی بهمه
بهمه عصت هم هم هم دهد و دده سرس سرس سرس
اراده اراده اراده اراده اراده سر اه سر اه سر اه سر اه ای ای ای ای ای ای
العدم قدوس قدوس قدوس له له له له له له اه اه اه اه اه اه اه اه
فایده اکرم غیر سر اسرا باز و عن باسین باز و عن کل سخ بمالند مو براید نو خود
اکرم سر اسرا سوزانند و خاکستر شد را باز و عن مردم سازند و بمالند درست
مو براید فایده جهت دوستی بوبیر بود را باز و بند این طلاقم

میلادی ۱۳۹۶ شوالی ۲۷ محرم ۱۴ و ساعت ۱۱:۰۰ عصایم
 فایده این طبقه از پرسه باره سفال آب نزدیکه بنویسند و در زیر قدم هم باز
 زن چاله هند فارغ شود فایده جمهور است آب برخیه باز غنی
 زیتون سویی بجوش نشاند تا آب برد و در عن جاذب آن روغن را بالند
 نافع است فایده این دعا را بر سه باره کاغذ مهر و زده نوشته هر روز در
 وقت صبح کم کاغذ را با کلا بشسته نوش خمایند تپ بر طرف شود
 لسم الدار الحسن الرحيم معطر ک عطر ک محمد شفاعة من الله العزیز
 الحکیم بکن اططا طبطاط هصل بر رضی اططا ططا هصل بر رضی اططا هصل بر رضی
 فایده هر کار در دنیان باشد این اسم را بهمین عکل بنویس و اول سوزن حبسیم.
 و بر طرف قبیله در دیوار زند و اگر باز نشکن نماید در شب عن زند و اگر داشت
 تخفیف نماید در شب و او زند البتہ به سود یا معلوم نی نماید صبر باش کننده ضم نماید
 و غوغه کند که این حروف را از شبته در پرسه زد
 که از دنیان حصیل و سجانه هر زمانی نشود اس ع مرداد ک دعا
 جهت درست نقولت از خط حضرت امیر المؤمنین ع که نمایند و پرس

۱۱۹۵۳
۱۱۱۲۲

چیزی ندارد که محبت با مرالله تعالی و نعمت

فایده هر کار این حروف را بنویس و در میان خود

نهاده از افت این باشد طبع مراعع فایده برای اعزام یافتن در زیر بر

کوچک این شکل را بتوید و دلخواهی خود را بسند که محبوبت باشد.

نظامت	امساعو رها
اراده	ح فتح نظر

خون باز استند یعنی اند تن مالع همان مخلوق که حبّت تب و لر حجّو
وقت لز مر بس داین کلات را بر حجّوب بید نویسند و آرتشن افزاید شفای.

با ذن اسْتَعِيْلَةَ كُلَّ حَلْمٍ كُلَّ حَلْمٍ كُلَّ حَلْمٍ فَيَدِهِ دَرْسَاعْتَ سَعْدَ اِيْنَ دَعَارَا

برنقوه نقش کنند و در بارزو سبز زند همچو ج به در روی اثر نگذرو زبان حصمان بر و سبته

سند و اکرخواهند که تحریر نامه سند را عالی العطس برست و بسیار خوب

در نزدیکی سخنگو شد و عضوی که خواسته بود این

دیگر بود و آنها بسیار می‌بودند و در هر صفوی هر کوچه بود مردم

عُصْرَةٌ وَهَارُونٌ لِأَحْوَالِهِ وَلِاقْتُوْنَاهَا مِنْ الْعَالَمِ الْعَظِيمِ صَمِيمٌ كَمَنْ عَمِيْرٍ فِيهِ لَا يَكُونُ مِنْ

نہ نہ کچن تھے پہنچے کچنے تا

فایده زبان بدبی لحضرت حق سجنه و لی بحیرت موسی ه دستاد و شنید

هر کاه که موسی ع با فرعون سخن لفظی فرعون لذت شد بتوسی دو با خود دارد و اگر د

ع مان ع مان ع مان ع مان

علیٰ محمد وآلِ احمد علیٰ سبیم زیلان بدکویان و چهودان درحق دارنده این دعا فاید منغره بجهنم

سدر و عین قسط بارز بق سبز شنیده بر قصیب بالذین ساخت گند نو عدک تخم نرت
بار و عن نازه بچو ششانند و بر قصیب بالذین ساخت نود نو عدک نر کاوی عجل قصیب
بالذین ساخت خوی کرد و ساخت نو و فایرجهت محبت نویس این طسم
واباب لبوی و بخورده مرسله خوانی بده دوست نو نو ۱۹۱۱ و اجع ۱۹۱۹
نو عدک چل و یک احمد بر تخم مرغ خوبی پوست کنده بی تسمیه بخواند و بخورد
مظلوب دهد هر چه بکوئی جنان کند نو عدک بکر و تخرس کو سپند کمیتفاصل و در
ظرفی کرمی کند و چهارم عسل اضافه او کند ویر هم زند نایکی نو دسی از آتش
دور کند ناسر دنود و بسته کرد و دسی در ظرفی پاک کند و سکاه دار و چو
بکد ایک ازان در طحام یاد حلوای یا بیزان کند و کبی ده با خود با اسم کرسی
خواهد بگوید که میل ساختم را بسوی خود که فلان بن فلان نم بس جون طعام در شکم او
قارکبرد جنان مستاق محبت او شود که بیطا فت کرد و او کرد و کس را زند
به نیت ایشان بگویند که میل ساختم فلان بن فلان را بسوی فلان بن ملا
و عکس سیم بگوید که نا هر دو از نیک بکر جد اشون بند کمک یاریم خا به هر کاری
دعای راهر و رسته بمنیت بخواند و بخورد مدبدات و احباب الوجود فسر که اگر
خلق زین و آسمان دهن او باشد نزد بر وظفر نیا بند سیم اسد الحیل آر جسم
الله سیم باشد بِالْكَسْرِ و یا خالی القفر و اسمهن بخی ولا شباخ الخمس القدر شر
بن اللَّهُمَّ كَفِنَا شَرَّ الْأَسْرَ و صلی الله علی خرزاقیم محمد واله واصحی به اجمعین

ج

می خواه از این مسادی بکر و دندر هست که اعی داخل نماید و نهمه را کو فته و بخته
 بوزن جمله عبارت خالص بقلم آورده حسب سازد و پویفت صحابت
 می ازان جهار اورده کن بکرد چنان لذت باشند که زن دیوانه کردد نزدیک
 این طلسه را بتوبد و در زیر زبان نهد عجائب باشد در لذت .....
 لصخسلط سلسله هرگز که منی را باشند بپرسد
 و بخوبی هر زن دهد از عشق او بفراز تردی جهنه ذفع کشمیل در خانه که سیا
 باشد این آیه را بتوبد و در زیر زبان پیچه جهار پا پی خود بعون عنایت الهی بر طر
 نزدیک اسلام را چنلا یسم و اذ افتتم نف فاراد تهم وال مخرج ما کنتم نکنیم
 از برای هرزخی نافع است بکر و نیم با همکه نازه و گنوله سباب د
 مک عدبیه بر کنده هک جمله را بر طرف چینی مخوده ماسه رو زیرها و چوب نیم باشد
 بر هم زدن تا آنکه سباب کشته شود بعده بر هرزخیکه خواهند بکنند از نزدیک
 به شود دعا ای بسم الله الرحمن الرحيم نبوزن اسب که هر چیزیں عماش حضرت
 رسول ص او ردو گفت با رسول اسلام هر آن بنده که این نقش را در گلوکی ای
 خود بندو حق سجانه و تعالی آن بنده و اسب آن بنده را از زکام و نیک نام
 و ناخونه و نایکه و موثره و قولیخ و باد صصر و با قبصه و با دلکاکه و با بر
 بیل و با دلکاکاول و با دلکاک
 شکم و زرد آب و خوارشست و چینی و زم خود را در خفظ و کھایت خود نماید اور دو

اگر در حیث رود فتح و نصرت بیان شده و همچو جربه بردو کی کا زنگند و از لظر بد ای و تین
بران و سنک غلطان و آب رواین و تبر و تفتک و بینزه و کوز حق تعالی
آن اسب و حصانیں را در پنهان خوشین نکاح عارد و از آن قدرها می غبار و سما این
باند بکر گلک باز یعنی نقش این سب

شیخ سید نبیر گوار و ذات است از حضرت امیر المؤمنین علی ع
ک لفظ علیه کرده بودند و میخواستند که آتش درینه زنده حضرت رسالت
پناه خواهد برد که حضرت عزت نیا لید ناکاه تبریل عز امیر المؤمنین یا رسول
حوزه سیحانه و تعالیٰ بدمیه از برای تو فسناوه که هجای پس نفرستاده باشد که این همراه
امنان تو با خود نکارند تا از شکفا را بین باشند و تیه میبیند این همراه
همه سلاکشنند هر کس که این همراه را داشته باشد اگر همه عالم تنخ بازند و قصه
او کشنده آفتد با او نتوانند رسید و اگر از آسمان آتش باشد و در خانه های در
دیگران نیز که این همراه باشند آتش نکرید و هر کس که این همراه را بدلد با نقره یا برنج یا فولاد یا
یا هفت جوش نیش کند در ساعت صعود و با خود دارد از همیع آفتها و بلای و ده
و درد والم و غم و از همیع کمزدگان این باشد و هر را که خواهد حصل کرد و اگر در
زن و سویز نیا سارخاری بود و باشد این همراه بتوسیند و با خود و از ندوی میان
بلکه بر سارخاری نزد و اگر سی خواهد که شمن را هلاک کند و زدن شنبه این همراه
نوشته را بحوم کبرد و در کوکنه دفن کند و ستمن هلاک کرد و اگر نزد دشمن از راه این
هر را نوشته در آب اندازند و هفت نوبت سوره فتحه اللہ سب بخوانند و بین
آب دهد و بخورد وی و بد نیز ای ایل مارحل نزد و هر کس این همراه با خود دارد
چشم خلابن غریز و کلامی باشد و هر که این همراه نوشته را بحوم کبرد و از ایش
نهشت زنگ نیز و بند و بجانب بلند شئی بیا و نیز دنیام غایبی کرد و اشته باشد

اگر صد و سنک دور باشد بیاید و اگر کسی بجایی که فدا را باشد این همراه باشد آب
هفت حشمه با آب هفت جاه نوشته کند از دو هفت نوبت سویه فا نکه
الكتاب بخواند و بران دهد و بکوید که الهی فلان این فلان را که بحاجت قدر است این
مهر را در دلش سرد کروان و آب را بیانشاد جهان دل سرد شود که دیگر نام از نیز
و اگر کسی خواهد که سر دل کسی را بداند این مهر را بنویس و در زمان بیان اش شخص در خواب
باشد و برسیه او بکند از درجه در دل او باشد بکوید و اگر کسی را در پایی دارد بزیجون
این همراه با دی پاشد خلاص شود که خلق عالم تجرب خاند و اگر کسی خواهد شخصی را
خود کرد از این همراه انوشت به وزیر دامن آن کس دو کند جهان شود که قرار دارد از این
مد هشتہ باشد اما زنها را که این همراه را بر جایی نمایند نوری و هر که شنک آورد کافر داد
و بلعنت خدا و نفرین رسول کرفتا رشود غویز بالله همراه نزد کو ارا این سنت ۴
فایپر و هر که باز رنیپ و لرز کرفتا رشود این
۱۳۹۲۹۳۶۳۱۳۱۳۱۳۹۲۹۱۱۲
آپه را بسته بارچه نان بنویس و هر روز
۲۱۳۹۲۹۳۶۳۱۳۱۳۱۳۹۲۹۱۱۲
یکی را بخورد شفا پاید بازون الله تعالی
طاعم و اصم اور انتمل المثل الدار
ما کان محمد ابا احمد من رحالکم لکن
رطیں صر ای وحی ای وحی ای وحی
الو ح ای وح ای وح ای وح ای وح ای وح ای وح
الله سلطان شیعی علیہما
برسته بارگه کاغذ بنویس و هر روز ناشتا با کلا
نشسته بیانشاد شفا پاید روز اول بسم الله را سو مار و زد و یعنی بسم الله را سو مار

سیفیم بسم اللہ حاسوسا روز اول هلیفا روز دویم هلیفا روز سوم
پاسکین کیف، اگر شخص خواهد کسی را در خواست بیندازی خوف را
بیوبید و در زیر سر کرد از دشنه آن شخص را در خواست بینید خوف این

سی و نهم علی کاع جرع نو ماله ماص که ع ع آه هم فایله مرکه
این شکل را با خود دارد از جمیع ملبایت این باشد و از کمید اعدا محفوظ ماند نیزه

فایله جهته پیدا کردن و زدن یام
نهشت زده و پادشاهی داشت پادشاهی داشت
در میان نان که داشته در آب
اندازند اگر برآید در زبان باشد
وقتی نف فاد از تم فیما مخرج.

ح	ف	می	ظ	ح
ظ	ح	می	ف	ظ
ف	ح	ظ	می	ف
می	ظ	ح	ف	می

مالکتم ملتمنون فایله هر کار این شکل را با خود دارد بر سمن ظفر مایله و چکیس برو
زیاد شه تو انگرد بفرمان حق تعالی و بجهت این شکل مبارک و بزرگوار

فایله هر که خواهد جای خو قنای

رو داین کلمه بخواهد و بر خود دهد

جیج ایسیبی بروز رسید امقدار

البسط غایی اینجا بے

کم شده و کریمه این طسل

ق	د	ا	ر
ر	ا	د	ق
ق	ر	ا	د
د	ا	ق	ر

نوشتہ در میان قرآن شنیده بکار باشد بیانند محب و از مودت
۱۴۰۶ هجری ۲۹ مهر ۱۳۸۱
 و درست کیرد نزد هرگز رود مقصد حاصل کرد و آن این سنت
 از دو دصر که از دو باحال خود خبر نیافت کند فرزند کرامت
 علی بن ابی طالب
 شود بعون الله
 ۱۴۰۶ هجری ۲۹ مهر ۱۳۸۱

فایده برای قوت جامع نوشتہ در گمر نزد
 از زال نشود لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ فایده از کسی را
 ذکر نمایند و بر شهوت قادر نباشند بکسر تخفیم تخم ترب را بار و غنی مازه
 بجست ندو آن رونم را بزکر مالد بخوبی متبدل کرد و نویسید که در لذت
 مجامعت و دفع سنتی قضیب وزیارت ماه کنیم از سعد و اروجی ای
 سوقد طواز هر کیب پندرم و فدری مشک جدر احباب بند و ای
 خالص آمیخته و نیم نبیم علوله سخته بوقت مجامعت در هم اند از نزد
 وقدری بلعاب هم ترس خته بقضیب حالند چندان لذت دهد
 که لَمْ يَقِرْ أَرْوَاحَهُ مَرْدُ شُوَدْنَهُ بکسر زهر و خوس بکسر و دغیر قضیب مالند
 و مجامعت خابند لذت اسپار بایند و قوت ماه افزایید لَمْ يَقِرْ كَسْرَ مُؤْكِيَةَ
 سر زن که وقت شناخته کردن در شناخته میباشد آراسته نشود و بتواند حفظ

فتن

میم

میشد قضیب بالذو آن زن را محبت کنند و بیانه او نمود نو عذر داری
دو بدرم خاینه و علاج دهن بر قضیب بالذو محبت خاینه لذت سایر
یا بند نو عذر که پیه خود لذت را بر قضیب بالذو جایگزین کنند
نو عذر شنازده و بدرم دارفلفل با وسیر شیرکا و باشش نرم حبیان بخواهید
که محله فلفل حذب نمود و بعد ازان باریاب بیند و هر روز تک درم باشش رم
نوت بخورند تا یک هفته و بعده باشیرکا دنیا ول خاینه شبی ده زن را خوش نمود
کرد اند نو عذر که نتو خیک خانمی را بر قضیب بالذوقت سایر خشید نو عذر
عاقو رها با موز راهمه بطریب بند و روشن بیامیزند و غلوکه کنند و داری
نکاپارند خشک نمود بعده دنیا ول خاینه دیک عت صربنند این ازان مجا
خاینه لذت حبیان یا بند که هر دو بیوش نمود نو عذر زهره خماس پقضیب بالذو
و بهر زنیکه محبت خاینه دیکه او نمود نو عذر داری و که بخوبی از بخوبیه نو زن
سایر بسته نمداد بشد بیامیزند و غلوکه کنند و بوقت محبت یکی درین
اندازند و بآب دهن بر قضیب بالذوقت سایر دید نو عذر پک فلفل دراز
باده شیر شیرکا و بخوشانست چنانکه تمام شیر خشک نمود و بعد ازان در سایر خیک کنند
انبوت بیامیزند و بخونه نفس را قوت دهد و شهو ترازیاد کنند اگر جهیزی باشد
که سایر محبت نو عذر اگر خواهند کرد رحال خوار تو اند کرد در سوراخ قضیب
نه خود رحال سخت کرد و نو عذر پیز بورت اگر راسوده بار و عن تنخ بخوشانند

و نیز کرم بر زکر مالند ساخت کرد و اگر بر پستان مالند همین عمل کند غذ علیک اینست
بر چندت بتوانند و بعد ازان ملبسند چند مرتبه پاری میده جماع اجتنب سعیل
نوع دیر دودانگ رلدل یغم و گلورم و اغون ندمع و نیز آنک کشم حل کرده بقضیب خصیب
مالند فوت بسیار دهد غذ علیک اگر سی آب منی کم شده باشد و باقیت ناسته روز
سته چنانک هر دو زیبا و رو بسم کند و مفترسرا و را بایسته دلم حوزه همی اند و جید و گلورم
زنجیبیه بایز و زو ناشتا چند آب بثبت را زیاده کند و بحال اصله باز آید غذ علیک هر کرد جماع
سته باشد چنانک کا در اردو فهقه از هر کدام نجورم که در و سپس از نم کوبد ابو شد منزوج
کرده نجوردق ادر شود که روزی ده نوبت مجامعت تواند کرد و سپس از نافع بود غذ علیک کر کرد
بادنیه بیان کند و بخورد اگر دلیزد داشته باشد هر شب همه را خشند سازد بسیار بجز
بکسر و لکه بکرد لدل هوا پیوز ندمع اکایز اسوقد طو و همه را بکوبد و در نهره کا و
حل کند و بزدگ طلا کند چنان ساخت کرد که تا در آب سرد نماید و در فرشتند غذ علیک
اگر زیل مدنون را از غبار و حسن پاک سازد و بجوشاند مقداری پس آن را
بپرون آورده آب ازان دور کند سب س با سعه لا وف بیانزد و هر کا و خواهد مقدار
بادام و حوزی اختیار کند می از شرب آب است غنی نود غذ علیک از خان خداع غیر
با شتم بیانزد و در آتش بجوشانند چند انبیله با هم آمیخته نود بعده در وقت
مجاب معنی قدری ازان بقضیب مالند شهوت را بیفراید و چندان
لذت دید که زن بیوش نزد نزاع از هر اگر سوقد قطعه باریکت بوده باشد

کسر قضیب مالند

۵۸
مُضَيْبِ مَالِدِ قَضِيبِ سَخْتَ وَمُكْلِمِ وَقَادِرْ شُودِ وَلَدَتْ بَحَالِ حَاصِلِ آَيْدِ
نَوْعَ بَكْرِ دَرِ عَلَّاجِ بَمَبَشْرَتْ بَيَا رَوزِ بَجْبِيَهِ بَكْدِرِمِ وَسَوْقَرْ دَطِ بَكْوَنْدِرِمِ سَوْدِ
بَآَبِ بَرِسَرَالَتِ طَلَانَمَانِدِ وَزَنَانِ تَوْقَفِ كَنْدَتِ تَخَكِ كَرَدَ بَعْدِهِ
وَصَالِنَمَانِدِ حَنْدِانِ لَدَتِ دَهَدَهِ دَرِ بَخَرِ بَرِ بَكْنَجِزِ نَوْعَ بَكْرِ دَرِ عَلَّاجِ بَسَتِهِ ذَكَرِ بَسَكِ
بَيَا رَهَكَنْتَهَيِ كَوْجَكِ وَآَبِ آَنِ بَكْرِدِ وَنَكَاهِ وَارِدِ وَأَوْلِ قَضِيبِ رَادِرِوْغَنِ
عَرْفَ عَرْقِ كَنْدَ وَدَوْسَاعَتِ تَوْقَفِ كَنْدَ بَعْدِهِ دَرِ آَبِ كَنْتَهَيِ عَرْقِ كَنْدَ
وَدَوْسَاعَتِ دَيْكَرِ بَمَانِدِ قَضِيبِ كَهِ سَتِ بَاسَندِ سَخْتَ كَرَدَنَوْهَدَهِ بَكْرِدِ
كَاهِ عَدَوَرِ كَيِ ازِ بَجَوِ حَوْرَدِ تَرَوِ بَاسَندِ بَيَا مَنِدِ وَزَهَرَهِ بَرِزَدِ رَانِ كَنْدَ وَدَرَوْتِ
حَاجَتِ بَرِ قَضِيبِ مَالِدِ هَرِزِنَكِهِ بَاسَندِ بَلِ اوْيَكِ عَتِ خَانَذِ نَوْعَ بَكْرِ بَكْرِدِ
رَوْجَنِي هَبَوِ اَمِبُولِ حَنْبِيِ ازِ بَجَيِهِ وَخَوبِ بَيِدِ وَبَاسَندِ بَيَا مَنِدِ وَغَلَوْهِ سَافَهِ
مَقْدَارِ بَكْدِرِمِ وَبَوقَتِ حَاجَتِ يَلِي اَرَانِ دَرِهِنِ كَبَرِدِ حَنْدِانِ لَدَتِ دَهَدَهِ
كَهِ هَرِدِ وَبَهَوَشِ شَوْنَدِ وَجَوْنِ دَرِهِنِ كَبَرِدِ بَجَادِ وَبَآَبِ دَهَنِ بَرِ قَضِيبِ مَالِدِ وَبَآَبِ
وَرِهِنِ بَاسَندِ دَهَنِ كَهِ اَكْرَنَكِ تَدَبِ دَوِيَقَنِدِ سَرَخِ بَخَورِ دَرِ شَبَهِ دَهَرَهِ
جَمَاعِ كَنْدِهِ بَلِهِ مَحْمُدِ كَرِيَا كَوِيَهِ كَرِهِ كَرِا سَرِ قَضِيبِ سَتِ بَوِدِ وَبَرِ شَهَوَتِ قَادِرِ بَوِدِ
سَتِ رَفَرَتِنَكِ تَدَبِ دَوِيَعَنِ شَهِرِ بَحَبَتِ بَجَوْتِ نَدِوِ قَضِيبِ كَهِ مَالِدِ
لَفَظِمِ مَعَا لَجَهِ لَهِي وَسَنَى وَعَاقِرِ قَرَهَ كَلَاهِ بَهِوْشَخَاشِ وَمَوْصَلِي بَلِهِجَهِ وَقَنَفَهِ وَ
اَسَكَنَدِ وَبَهَهَلِيِّ اَيْنِ جَلَهِ مَنِيدِهِ سَاخَتَهِ بَالْمَشَهَدِ كَنْخِيرَهِ وَاَكَنَهِ غَلَوْهِ سَازِنَهِ

تندوی جنگلی: نامه رکسی خوب دمک عذر از: صد بزرگ است
آیا حلاصه و فران میعنی دولت و دین، که با توجه ستبره نهایی نشسته است: تو آن
طبیب سیحادی درین ایام: که در زمان تو علت زخلق بکریزد: مراست
رحمی از ضعف و سسته معده کرده: کریز جهت دل علیین خوب در آمیزد:
سته چار هفتاه شدای حکیم کای عضوم: حواری که زشنوت بودن اکنید: زبان که جان
سر بر کش خود میینست: که پیش محلی از جایی بخیزد: خودس و او سخن خیزد لیک
العون: جوانان رسرضیه بخیزد: نمی خود بکسی ملقت درین ایام: بکر بجد دمی باه
در آمیزد: هنوز ناشد اند مرای چون سنا: زبان را فتد و قی از دهان فرود بزد:
حدا بر امن لجسته را دوای کن: و کنه یار ز پشم چو خبست بکر بزد جواب هولان سعین
ایس نوده خصلی که کاه نظم سخن: ز بجهل طیت کهر بزد: سوال کرده از ضعف و سستی
کرده: زی اطیف موای کعبش ازان خرومه: ز مار جیر و مشقال زرقه و بهن:
بخیل مکوبید کفر و بزد: ز دار بی و جلیوزه روغن پسته: بقدصاف بهم ادویه
بیانید: به صباح ازین بکرم تناول کن: که کرده سخت کند باه را بر آمیزد:
خدای خویش بهمه قلیه نرکسی سازد: سبزه طانگه ز دیگر غذا بپزد: به قته و کن
عضو رکن کرد: که از صلاحیت آن نره شیر بکر بزد: بردن رو دزرسش شد:
کرافت بکروی: چن نکه هر که به سعد زد و در بخیزد: هر آن نکار پر پوش که ضرب
آن بیند: چنان مطیع تو کرد که از تو مکله بزد فرد در باب مرد پسته بیارند چهارم

اعتراف
میهن کاربرن

هضر کامیون و حیواناتند و بیوست اور ادوکتند و بر پریصل یا مشک
 وز عفران و کلیا شب این آیات را بتوانید و چهار روز ناشتا بخوردند
 کشاده کرد و پریصل اول بتوانید فوق العین و سبلن، کانواسیلوں و
 پریصل دویم نوبتند قال هوئی هجتتم به السوان اللد سبیله و ان اللصیل
 عمل المعنیدین و بر پریصل سیم نوبتند اما صنعوا کیده هر لفظ اس حجت
 است و بر پریصل چهارم نوبتند بل نقذف بالحق عجی اربطل فیتمغه فاذ اهواز
 ولکم الوبیں ما نصفون ولا حول ولا قوۃ الا با سعدی العظیم نویسید کشند و مرد
 یا غنی این نقذش معظم رتبش درود کر بتوانید و در آن شکرم سنج کشند و مرد
 بکوئید که بالای تبریزه ذکور بول غایی شهوت کش رو خود باید که هفت روز
 نویسید در باب مردسته این نقذش بسته

جود	سع	حج	جی	جود
صلع	علم	معنی	صلع	صلع

باره سفال آب مزیده بتوانید و سفال های
بالای بیویز بردازند و اورا بکوئید تازیر بایی نهاد

در وز کرده بشکند کشاده کرد و این سهت آرنو و سه در سهه بدینظری که نوشته شده است

نویسید که این اسم را نوشته در زیر زبان کیزند

پی	لا	د
ز	ع	نح
و	ا	ج

کشاده کرد و این سهت با سه کشیده باشد
ما بین این سه کشیده لا حول ولا قوۃ الا با سعدی العظیم
نوز خود را نوشته و زیر روز میک خدای ذبیط کشند و حضسه

آن در قصد کر فته فرو بند مرد سبته بگت آید فایه از برای آبله اطفال کار می خواهد
نیار داین شکل را باید نوشت و از کردن طفل آو بجت بعد درت کامله این
آبله بیرون نمایار و داکر آید زیاده از نسی و جمل عدد نباشد و شکل این است

نوعدیگر این شکل را نویسند زیاره برد و عدد

بیرون نمایار د مجرب بست و شکل این است

۱۴	۱۳	۱۵	۲
۹	۷	۶	۱۲
۵	۱۱	۱۰	۸
۱۶	۳	۳	۳

نوعدیگر برای دفع آبله و کم بیرون
آوردن این شکل را نویسند

و	ع	اع	۱
ر	—	س	۳
۱۶	۳	۲	۳

نوعدیگر این شکل را نوشتند و در کردن پنهانند

۱۶	۳	۱۰	۱۱
۸	۱۱	۱۰	۰
۱۳	۷	۶	۹
۱	۱۳	۱۰	۳

۱۶	۳	۳	۱۶
۸	۱۱	۱۵	۵
۱۳	۷	۱۶	۹
۱	۱۳	۱۵	۳

نوعدیگر این شکل را نوشتند
در بار و بند شکل این است

فایده از برای کش دن بول و غایط که سبته هایند
این آید در نویسند و نوشتند بیاش مند فی الحال
لند و مس در بوس سه کش دیگر داد آید این سه و این من المختاره لایخچه

شکل سه دن بول عاید
لند و مس در بوس سه

فہر

عَمَّا تَعْلَمُونَ فَوْلَدِيْكَ بِرَأْيِ دُفْعَةٍ سَكَنَ بَوْلَ اِيْنَ شَكْلٍ رَا بِرْ وَرَقَ شَبَّهَ نُوبِيْتَ دَوَّابَ شَغَبَ بَنْدَ

وہیاں مندو برشت آدمی نیز نسبند بول سب تک مکناد کر کر دایں سرت

در حفظ محل اسکر که سوره لم بکن را آشنود و حامل ازان

بیان مدار جمیع آفات محفوظ باشد	۱	۴
اگر سوزنہ الماعہ	۶	۷

نبویں نے دبر ہا ملہ بند نہ حل سا لم حابند و بکمال بزیدہ نوچکر	۱	۲	۳
---	---	---	---

اکرسی راحل سفیدابن دعا را بوسند و شنوند و حامل پاشا مدل میگویند ایدا بن سنت
ح۱۷۴ کرجت از این این طبقه این طبقه این طبقه این طبقه این طبقه این طبقه این طبقه

عطی روز زهره در روز دوشنبه بوبند و وقت مجامعت در کمر بند زنایش

نکاپلار د مکه بید و باشند از زال شنود و منقولت که سليمان بن داؤد علیه جمل حرم دا
کنونه نهاده نمایند که هر کسی که طلاق می‌سازد

مہرست ہے جپیں بڑی میل دست اور بولت تھیں بید و بچکے کمر دل دلند و ملسم ب
نے سکر اپنے غمہت را

مکتبہ بشریت

بِرْ سَفِيدْ نُوشْتَهْ دَرْ

حبت در زبر زبان

نحوه ارزشان گهودقا

حَآءُ وَ عَدْ رَبْ جَعْلَهُ دَكَادِ كَادْ

١٦	٣٥	ع	ع	~~٢~~
١١	٢١			~~٨~~ ~~٢~~ ~~٦~~
٦١	٧٤	ع	٩	~~٨~~ ~~٦~~ ~~٦~~
	٩٠	٩٩	٩٩	~~١~~ ~~١~~ ~~١~~

رباید حقیقت نویسید، این تعمیر را روزگر شنیده بود در بازوی حب نبندند هنوز

مجا معت کنند از ال نشود ورا و کاسی لر عذرگیر این تغییر را در وقت مجا معت

نو شته بر کمترین بآب جدا شود بسم اللہ الرحمن الرحيم بحمر خی البنته .....

نو شه بر تابن نقش باشد از ال نشود الله عمره طرع نوزه تاین

نقش باشد از ال نشود ۹۹۹۶ ۱۱۹۶ مع ط سخ لر نوزه تاین

نقش باشد از ال نشود ۹۹۹۶ ۱۱۹۶ ط ط ف لر نوزه تاین نقش دزبر

زبان باشد از ال نشود ۹۹۹۶ ۱۱۹۶ ط ط ف لر نوزه تاین عقد منی اکبر چ لابو

و زیش کنده در عوم کرفته بوقت مجا معت در هن اخواز ند تا خبر منی کرد و نوزه

نخست مداره می دهم اشید عرض سه در مرم با آب بجز زند و بعد از آن قوری شیر حوشانه

بیان می دهند و سه ساعت از ال تا خیر نشود لر کن اسق قد طواز بخوبیه اغذیه ام

خلص از هر یک بکار درم و خوب بب زاد بوب لانع سد بحسب سازد نمودار

خود در سایر خشک کنده و بوقت مجا معت بکی ازان در دهان بدمدان

خورد کند و باید بهن بر قضیب مالد و بکی ازان حسب در دهان نمود

تا آن حسب در هن داشته باشد از ال نشود وزن دیوانه آن نشود و

چون خواهد که از ال نشود حسب را فرو برد لر کی کر کسی بکر دی کو نجه را

سقلمه زندان شست و نکاح بدارد و بوقت مجا معت آن کوچه را در هن دارد

و صحبت دارد تا ازمان که آن پنج در هن داشته باشد از ال نشود و

چون از هن بیرون آرد از ال شیل لر کی رد دروج عیون را و سه روزه

وادسته تمام بحال را بینید از دو جون درون آن صاف شود سه و نموده میکوبد حلق
آن ریزد تا فروبرد و ناسه روزه بکر کسر نه دارد در فجر او روز خبار می برج را در شیر زر
کند و بخورد روچ دعوی جون خورده باشد و خواهد که بحال کند او ل حضرت بیرون آمد آن
کشنه را در هن بکر دانزالت شود و جون از هن بیرون آورده ازالت شود تهدید برخمه ازالت
لشدن سوقد قدر طوزم شوده با سمعه لاوف پیش از مجامعت کمی عت بریب
طلایند و جون آغاره خواهد کرد بسته رچه پاک کند که سپاه خواهد محبت او باشد
بخار آورده نه عذر بکر این نیش را هلواع اقتاب زور خوب شنبه بتویند و در کمر نبند
ازالت شود ما که در نکند و نقش این است
نه عذر بکر از خصیه خوش را خشک کرده سو زخم ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸
نمایند و در وقت مجامعت در کمر نبند و تماز کر ۹۹۹۹۹۵ ۹۹۹۹۹۶ ۹۹۹۹۹۷
دو زکنند ازالت شود مجریت نه عذر بکر حبیله از ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸
خوردن آن ازالت دیر شود سوقد قدر طوایخم اکثر اجازه هم مساوی کوقته و بخته با
اصل بوس باشیه ادیگ حب سازند تقدیر خودی و بقدر حاجت در دن
کبر نزد نه عذر بکر بخوبیه از خوردن آن ازالت دیر شود و حفظ بیفراید و لاه اعیان گمیقال توقد
دو مشقال کنیم دو مشقال کوقته و بخته بیا بینزند و باب نرکس ترکرشند و مقدار خودی
حب سازند و بوقت حاجت در دن که بزند بسیار بمحبیت نه عذر برخته
سرعت ازالت که سبب آن حرارت ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۴۱۰ ۱۴۴۱۱ ۱۴۴۱۲ ۱۴۴۱۳ ۱۴۴۱۴ ۱۴۴۱۵ ۱۴۴۱۶ ۱۴۴۱۷ ۱۴۴۱۸ ۱۴۴۱۹ ۱۴۴۲۰ ۱۴۴۲۱ ۱۴۴۲۲ ۱۴۴۲۳ ۱۴۴۲۴ ۱۴۴۲۵ ۱۴۴۲۶ ۱۴۴۲۷ ۱۴۴۲۸ ۱۴۴۲۹ ۱۴۴۳۰ ۱۴۴۳۱ ۱۴۴۳۲ ۱۴۴۳۳ ۱۴۴۳۴ ۱۴۴۳۵ ۱۴۴۳۶ ۱۴۴۳۷ ۱۴۴۳۸ ۱۴۴۳۹ ۱۴۴۳۱۰ ۱۴۴۳۱۱ ۱۴۴۳۱۲ ۱۴۴۳۱۳ ۱۴۴۳۱۴ ۱۴۴۳۱۵ ۱۴۴۳۱۶ ۱۴۴۳۱۷ ۱۴۴۳۱۸ ۱۴۴۳۱۹ ۱۴۴۳۲۰ ۱۴۴۳۲۱ ۱۴۴۳۲۲ ۱۴۴۳۲۳ ۱۴۴۳۲۴ ۱۴۴۳۲۵ ۱۴۴۳۲۶ ۱۴۴۳۲۷ ۱۴۴۳۲۸ ۱۴۴۳۲۹ ۱۴۴۳۳۰ ۱۴۴۳۳۱ ۱۴۴۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳ ۱۴۴۳۳۴ ۱۴۴۳۳۵ ۱۴۴۳۳۶ ۱۴۴۳۳۷ ۱۴۴۳۳۸ ۱۴۴۳۳۹ ۱۴۴۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۱۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۲۹ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۰ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۱ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۲ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۳۳ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۴ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۵ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۶ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۷ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۸ ۱۴۴۳۳۳۳۳۳۹</u

سته درم کشیز خواک مکدرم شربتی بکشید تناول خاکند نزدیک حسنه قوت
این پیش از روز بکشیده بپیشند و در کمر بند زد اگر ده کنیز باشد بپیشند و آب
از بست او جد اندود عام ۱۳۹۱ داده ۱۱۹۹ داده ۱۳۹۷ که کز عده
دواده ۱۱۹۶ ۱۱۹۵ ۱۱۹۴ ۱۱۹۳ ۱۱۹۲ ۱۱۹۱ ۱۱۹۰ ۱۱۸۹ ۱۱۸۸
نوشته در کمر بند زد از موزده و بجنبت ۱۱۹۷ که ۱۱۹۶ طبع ۱۱۹۵ ۱۱۹۴ ۱۱۹۳
نوزدیک بعده سباب که از برای سرعت از از از طبقه بکشیده بخوبی
وقدرتی عمل مدسته اگینه یا آهن سبک صلایه کنند تا کشته شود و سه منقول
نمک بهندی سوده دران کنند و مفرقه آهن را بر از عمل سازند و آن را دران
مفرقه ریزند و بر آن رش نهند و سه منقول روی سوخته صلایه کرده اندازک دند
بحود و آن میداده باشند و بدسته اگینه یا آهن سیم ریسم ریزند تا بغم سود و بیرون آن
بوسد که عقویه باک سازند و انجه در کعقویه باند بسته نهند و چندان بآب بگویند
تا باک شود و چرک ازان بسرون رو و بس آنرا عکوله سازند و میان آن را سوخته
کنند و رسیمان ازان بگذارند و در آب همکار ازانند و بکش بگذارند تا محکم شود نهند
حج و عبار ازان اور اور رون تمازه بخوش شند و در وقت حاجت در راهان سکا هدایت
و چون خواهند که ازان سازند میسر ون اور نهایه هر کاه بجهه طلبی بجای روی ده
مرتبه آیه سلام قول آن مزرب ارجیم بخوان و بادا از اطراف آن شخص بدست بشک
روانود نوزدیک این طبقه را بر کفه لات نزدیک نزد هر که رو ترا حاجت بخوبی ابرد

۲۰

سجازنی اندیشی ۲ عده لاه لال غله نو عذر این کلمات را برگزشت نمودند
 و پیش هر که روز مقصود حصل نمود است و اسد عده همچنان لاه لال نو عذر
 این آید را برگزنشتند که مجموع کمترین درز زبان پنهان گشته و بستر طلب
 باکس سخن کو بیند مرطوب سیر نمود آید اینست و تاکلون التراس اطلائی و گنجو
 امال حباب جا سبیار سبایر محبت نو عذر این یافتش را نمودند و درست کمترین
 و هر چه جنب از کس خواهد روکرد که طاع قو ۴۴ ج ۳ خایره علاج زنگنه
 شیرش کم شده باشد این آید را بر باره نمان نمودند و بجز رفان رق و همیند بین
 فراوان نمود و لجهوار المفت کت فی البحركا لاعلام لکل صبار شکور نو عذر شدن
 شیر رفراز این دعا را نمودند و بکردن رن بند شیرش برادر نمود سبیار حمزه
 یعدم تحمل کل انسن و مانعیض الارحام و ماتزداد و محل شی عینده عینده عالم الغیب
 و اشیاء و افلاط که این بخت دختران این دعا بخواهند و دختر
 بکشید و دعا اینست بسم الله الرحمن الرحيم و بنظر الله هرگز فراموش و فتح و ریث
 ولشکر منیره این تنفس فقد جار کم اتفاق اما فخدنا لک فتح مسیمه فتح زن فتح زرب
 و عینده منفتح الغیب لدعیهم الاموت او را بایزد و فرازد و اتفاق و راست انس و الراعیم
 نو عذر این آید را نمودند و در باروی دختر بند بخت کشید و دیامن زه
 عن الوالد والازواج احجل بیلے ذریعه و مخریعه تجویع صمت فاطمه از هرا و بنت خدیجه
 الکبرای علیهم السلام نو عذر سورة طه را نمودند و در باروی دختر بند بخت را داده

کرد و اگر میان زن و شوهر ناسیار کاری بوده باشد این طسم را فتح خواهد
بود بسند و مکیاک روز بسوزاند و هر شب ثبت کنند این سه ساز کاری بجهت

طبع عصمه ۱۴۳۱۱۶ الط ول برای محبت زن و

شوهر این عزیت را نیام همچنانکه بسند و براحتش نهند ماعجب است بمند چنانچه
مکبر زانه بینید هر و دعشق هم بغير از کردند عزیت این سه است بسر اسد احمد اگر سه
اسماه اسد العظیم و مکات اسد الشامت بجهنم کعب اسد و الدین امتو است حباید
ولو بری الدین خلیل از بیرون الغواب ان القوۃ للجہیعی وان الله شدید العذاب
از زنور اخشاک کنند و با سنجیه بند و بقضیب بالتندر بزرگ نزد
در علیح سنت و در آن ذکر فیله او آن سهت که ظفہ را جنم تو اندست نید و فرن
نمک خوش آید و راغب کرد و بکر و بپیه شید و بزرگ طلا کند سخت و قوی کرد و از بزرگ
بکر خاطین و از اخشاک کن و صلاح یعنی و با داعن بخچ حل کرده بزرگ طلا کن و اولن ذکر را
با بآب از خوب بثواب از چیفته خبین کنی ذکر سخت و در آن نزد و سطیر کرد
و در اخوب بثواب از چیفته خبین کنی ذکر سخت و در آن نزد و سطیر کرد
موکبیش و چند روز لذ از مالکه نزد و هر روز ده بار بزرگ طلا کند و هر بار بآب کرم نشوند
ذکر اما خوب بخچ نزد سبیا سخت و بزرگ نزد بزرگ کیز نزد ان عصافیر اراده
کوفته و شیر بیان بند و قضیب را بآب کیم بالذ مانع نزد و شیب اند روی بند و غایب بزر
نزد خود کیز شیب قضیب را شیر باند و خوب بالذ از خدو طین دو دنیا بروزه است

گواه

اموا پیان کشند و قصیب بجای بندن سطیر و بزرگ کرد و شن لفتش بزرگوار داشتند
از حضرت رسالت نباشد که هر که بعد از حاضر صحیح درین نقش نظر کنند جهان باشد
که بخاد صحیح بارم کرده باشد و هر که بعد از حاضر پیشین نظر کنند جهان است که بسند صحیح
با بر اینهم عکرده باشد و هر که بعد از حاضر سپیشین نظر کنند جهان بود که با صدح با بوسیل
کرده باشد و هر که بعد از حاضر ششم نظر کنند جهان باشد که هزار حج با من ل محمد کرده باشد
و هر که بعد از هفتم نظر کنند جهان است که مکح صحیح با بارم حضرت علی ابن ابی طالب ع
کرده باشد و هزار هشتم قرآن کرده باشد و هر که در دست عمر خود ملیسا این نقش را بینید
آشناز دوزخ بودی حرام کرد این است لفتش بزرگوار با.....

سے میرے لئے اک سوچ بوم ۱۱ ۳۲ ص ۴ مسلم کم مخلص ۴ دعا
مجھے احتمام نہیں درافت حواب سے مرنے ہے جو انہی احتمام نہ تو نہ سب ساریں ایک
انی اعوز یک من الاحلام و من سور الاحلام و من ان بیلا عبید الشبطان فی
الیقظة والمنام افسون مار زین ایں آپہ بڑا ہے اب خاتمہ پوری دہدک کھپور در حا

شفایابد و اکرم کر زنده حاضر باشد بیست قاصد مارکر زنده دهد تا بخورد تجنبان بشد
 که عارکر زنده حوزه باشد و چون قاصد بیاید و بگوید که فلانی را مارکر زنده حسب نظر بگوید
 که در نوع سیکلوئی داین حرف راسته مرتبه مکرر کند و چون قاصد سوکن حوزه کرد است
 سیکلوئی بعد ران آب را که افسون کرده بقیه صد دهد تا بخورد مارکر زنده شفایابد افسون
 این بسته یاد و دو دسته نوبت برآب بخاند و سته مرتبه یامن ہو و سته مرتبه
 لااکر اللاء اللاء اللاء ہو یا حافی یا آسی یا کاسی و یا معاصی یا صافی بجلال محمد و عافی فنزل
 القرآن عا ہو شفای و رحمة لله ربین و لایزد الطیلین الاح را نزد عذیر این طبق

و	م	و	ع
ص	و	و	ش
و	ط	ت	ی

نوشته مارکر زنده را حوزه دهد درس اعت به نواد
 دعایی را که این فولاد برآماس کشند و این دعا شنید
 بجون الهی بر طرف نزد بسم اسد ایشان فی ایشان کافی
 بسم اسد المعنی بسم اسد الذی لا یفزع اسمه شیءی

فی الارض و بادی که بدو رنجی که عظیم بود بر تن و پوست و کوشت این سبد
 بخی نورایت مویی و انجیل عیسی و زبردا و و فرقان محمد صلی اللہ علیہ و علی اکر
 و اصحابہ اسی باد ارسیمی و مطبعی و اکر فمان برداری اخرج میں ہذہ الموضع بخی لااکر الا
 اللہ محمد رسول اللہ و علی اسد و عجین من میں ایدیم سدا و من خلفهم سدا
 فغشینا ھم لا بھرون نوچیکر این شکل را بر کاغذ نو بند و برآماس
 سندزو یا بر بalaی آماس نو سپلدر بر طرف شد

لکھا بزرگ

۴۲

بازی	کبریت	جنگی
بصیر	حق	نوجان
واحد	نوسیند و پرآم	سیند
ع	نوسیند و پرآم	سیند
قدیر	احد	باید و باید
لطیف	ع	باید و باید
هادی	باید و باید	باید و باید
بر طرف	شود	شود

اگر کسی را در می در اعضا نمایه به سرد و درد
سینه نوره باشد روز دچوب بر ابا کاس مال و جاول شسته

صلایه نموده اند ک آب داخل کروه بالند چند مرتبه بینک بر طرف شود مجریت
و هم از برای ترسیدن شب در وقت خواب بخواهند یا فرازه با فانوس

پا کاس سیاه بیر یا ذکر بانظر یا ناصرا طلا هر یا بطن سنجانک پالا آلم الانت
پا ذا محلان والا کرام خلصنا من انوار زن اگر کوک خواب رزود این و غارانو
بر سینه کوک هند خواب رو دبادن العذر لایلی سکسلندا بیون ک سقط
اذ فسطیونس کطف فطر بیونس بر سر یوسنا فایده اگر کسی را دیو کرفته باشد این

فتیله این سینه و در دماغ او دو دلتند بفرمان خدا بیک رفع نمود دعای فتشیده این است

۹ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۱۰۸ ۱۱ ۰۹ ۷۱ ۴۱ ۹۲ ۱۳ ۰۹

نوجان این حلق بخ اسم را بتوسند و فتیله و حلق کلند و چون دودان بی
حلق درینی دیو کرفته بر سر دان فرا عده بیک دیو در سخن آید و بعده از درد
اندام وی نامد اسمها این سنت اول نزد و دوم فرعون سیمیان جهار شد او
عجیب قارون نوجان بر دعای رفع دیو و هجری مجریت که اگر کسی را از دیو و بزر

رجحت بود و آرام نداشتند باشد این عزمیت را نوشتند بر وی بندید ساکن سند و
دفعه آن کرد و بسیار ساده رجمن از هم فخر نماید و ارجح تجربی با مرد رفاقت و جیش احتساب
اشتبه میان خل ثباد او غواص و آخین مقربین فی الا صفا و هدا عطی و میانین هر کس
بغیر حساب فایده اگر خواهی که زند را به بندی چنان که کسی با وی مجا معنیت نتواند کرد
بنویس این علامات را و در آب روان انداز و باید خاکستر همان کش و باید از شنیدار
آن دن بسته کرد و محجب است و علامات این است عص نویس ۸۹۶۱۱۱۱

عده طالوسی عمر اصلح افعی مهر امراه ع ع ع ^۹ اما دلکول کوچوح سواری مرکب ط
نور عدیکر اگر کسی هوی سر زن را بکبرد و لب زاند و بوقت مجا معنیت بر زکر طلا کشند
و مجا معنیت نماید همچ مهد دیکر بروی قادر نباشد نور عدیکر زن بدکاره را که مرد دیکر برو
 قادر نباشد نتواند این حروف را بفضلیب نویسند و مجا معنیت نمایند آن
بسته کرد و این است آن دع و دن اگر کش دن خواهند همین حروف را
معکوس بنویسند کش ده کرد نور عدیکر برای بتن زن خاطین و بیرجوبی هر دو را
خنک نموده ممه مردار سنک بفضلیب طلا نمایند و بیش هر زنکه بر زدن آن
بسته کرد ^پ هر روز کدام زنک باید پوشید روز شنبه میکنند و عنبرین
رزویک شنبه زنک زعفرانه و زرد روز دو شنبه زنک سبز و رویانه روز سه شنبه
زنک گلملون و گلزاری روز چهار شنبه زنک سفید و کبود و بیلمون روز پنجم شنبه
زنک صندلی روز جمعه زنک کافور ^{لک} سفید ^پ از برای دفعه داد و خارش کش

کش

پیشه برکندک آنده سار و بک پیشه بر پاره پایی هر دو را کمیس کرده باشند پیشه بر
مسک کار و مزروعه کرده در میان بالاند سبیار مجریست نو عذرگیر از برای داد چنان گافن را خوب است
خل کشند و بالاند سبیار مجریست نو عذرگیر از برای داد پیور اطنو د و کمیس کرده بر میان بالاند
و بعد از آن ناخن بزند و بخاراند ناخن در آید البتہ به شود مجریست نو عذرگیر از برای کجع
کیروز روزه بردارند و شام و دو پیشه بر میده و دو پیشه برگوئر باد و پیشه بر تیل خلو از زند
و نیم پیشه بر نیزه لکندک کمیس نموده بالای خلو ایشانند و بخورد و بطریق دیگر آب
چیزی برخورد نمود و یک پیشه بر منش پیشه برکندک مذکور باد و پیشه بر تیل نیزه
کرده شب بر جمه اعضا ای خود بالاند و جایی که باد نمود تا همان شب بیدار باشند
وصبح با آب کر عمل نمایند و ناسه روز از کوشش و حربه ملاطفه نمایند بر طرف
شود مجریست نو عذرگیر از برای خارش نیم اثرا تیل نخ بایست و بک چهل و یک
برگ آگ بچشم شاند تا همه بر جها چشم نشود و عده بک پیشه برکندک و یک پیشه بر
منش و خدام پیش خرف داخل نمایند و باز بچشم شاند بعد از آن آن را در میان
لکن پراز آب بر زند و همراهی دست نیمها را بکمیرند و جایی دیگر نمایند بعد و در آن قاب
ایستاده شده بر میان بالاند ناسه روز چینی نمایند البتہ بر طرف شود مجریست و آزموده
نو عذرگیر نخ نمایند کمیس را پیس کرده ناسه روز بر میان بالاند کجع بر طرف نشود فایده
هر چند و دیگر بر بالا باید آن این طسلم را بنویسند البتہ بر طرف شود طلس

این سنت

خاپره افسون کودک که در خواب این عز.
 را نوشتند بگو طفول بسته بسم الله الرحمن الرحيم
 و آن من الحجازه لا يغدر منه الا انها روان نهان
 لا يتحقق فريحه بنده اما روان نهان لا يحيط مني

٤	١	٦
٧	ع	٣
٢	٩	٨

اللهم ما اعددنا في عالمكون ففتحنا اباب السماء بحاجة منصر الأرض عيونا
 وصلنا اسد على مجدوالاجمدين برای فضلكه در حابه خواب بول کند باید که در بالا
 پرست آهود در روز جمعه یا کشته شنبه یا سه شنبه این کلمات را نوشتند بگو طفول
 بسم الله الرحمن الرحيم هف
 امساكه كيف هف
 كفواً واحد و هف
 ومنذ از عرق شدن وا ضطراب این شوند فاذ است ثبت انت ومن معك
 على انفك فضل الحمد بعد الذئب نجينا من القوم الطالبين جهته شب کوری بر سرمه باز
 بنو سيند و جرس بشم بالند و شب در زیر بالش کسری بنو سيند بگذرند و صبح ناشتا بخورد
 البته به شنود این سبب بسم الله الرحمن الرحيم یا شفیق یار فرق فرح عن المضيق ولا تخلني ما
 لا اطیق داشت تحقیقی تحقیقی محمد واله و اصحابه اجمعین بجهنمک باارجم ازالجهن فایده
 در فرسادون جاسوس و رسول که اور اکسی نه سیند بکبری ندره مدبل سایه و آنرا در
 پرست خروس جون تحویل بکبری و در بالدوی چپ بندید و هر چاره که خواهند بروند بیهی

و می رانه بیند نو بعد پر بکبر نز کر په سیاه و سمه روز کر سنه دارند و بعد از سمه
 داغن هوارد یو حوا کپیش مید و خورا اند و بعد از چپ او را در تپو اکنند و طلا.
 نزیر دیان او نهند ناجله رو غنیم که خورده باشد باز دید بعد آن اروغن را در جر عدا
 سبز لب زا اند و دوده آن را با طرف سبز بکبر نز و آن دوده را با شیر نمکیه او
 فرزند نزینه او رده باشد آینه باشیل چوب آنی در چشم کشند و هر کاکه بروند
 کسی او رانه بیند و او همه کس را به بیند محبت از کسی راشکم جا شنیده با
 واندر داود رمانده باشد که هیچ پار و به نشود این علاج بکند شفا یابد بیار دنیخ عبول فانزا
 بیریان کند مقدار چهار دام و باسک که کا و خلط کرد هجور دشقا یابد از داده نفع قریب
 نو خدیگر پادیان را بیریان کرده باشکر زی بجز دنیز سین فایده دارد فر هر کاکسی
 خواب پر بیند این دعا بخواهد اعوذ بهما عاذت به ملائكته اللهم المقربون و انبیاء رهیل
 و عیاد والصالحون من شر ما را بست من رویایی بعد از آن سوره حمد و قل ہوا بعد احمد
 و معوذ نین بخا مذو بجا سب چپ سکه مرتبه آب دهن بیند اند و اسد اعلم فر هر کرا
 کوش در دکنده ما هی کوفته بالای آتش بدارند ما ز ما هی روغن جدا سند و آن
 روغن راسته چهار بار در کوش چکانند شفا یابند بسیار محبت نو خدیگر بکبر نز
 و سرشن را کشته اندرون او را خلی غایبند و خوری روغن کرم کرده در درون آن بیند
 در کوش چکانند در دراز ایل کند و از آب پان بکبر نز و بار و عن مکن بخوشانند و بیندم
 در کوش چکانند لیزرا کوش دفع نزد هم بر همکر در وقت خفتن میک شربت آب کم

بخورد اکر در دسر و در دشیقیه داشته باشد و فرع کرد سپس مجبوبت نویسید که آن
 پیاز سخ را در بینی حکمای دارد و شیقیه را ففع کند سپس آرامنوده است. پس بجهة تقلیل معده
 سمه مرتبه این افسون را باید حواند و جیب خواندن بر شکم دست باید باشد و غصیل و کرم
 از هر چهار طرف نویز جزوی نزدیکی ترک رکبیج باشد و علاج بوزار آن تخم جنی را
 با مقدار واب همکار داشتن سنک یا رخته منک صدای پکشند و هر صباح با پا پوشید
 و سبب همکاران فروبرند و از کوشت و شیرینی برخیز کشند و رسیم دست بر خیز کشند
 و ففع کردند و بکریزند قدری ریبت چینی و قدری سبات سفید و هر دو را خوب بدلند.
 نهایند و تامیه روزه شب همقداری از هر کاب علیحده خبب نند و صباح صاف نمودند
 هیاشا مند شفای باند را نموده است. اگر که در وقت دیدن ماہ نوبات فیکن نظر

کشند تمام ماہ را بعشرت و شادی لذت

رسول الله	محمد	الا انت	الله
۲۲	۳۲	۶۲	۹۲
۳۲	۴۸	۴۸	اورا
۱۳	۱۵	۲۳	۲۹

فایده خارجی چنانکه سختن دشمن که
ضرر رسانیدن داشته باشد
باشد که بکریز روزه کرفت و نصف دار
و در نیمی آخر شب دور گفت نماز

کرد و بعد از حمد و سوره که خواهند نجاتند و قمی که از نماز فارغ شوند سبیله رونمایند
 اللهم ان خلان بن فلان بیان نام و نمیم را برد و بکویزند قدر آزاد این اسم مذکور و قطع
 اثره و الغض احبل و عمل لذتگار فی الها می بدم و علاوه ففع کرنگان زهردار شده است.

بگانز و دین

۰ بخواسته و دستهای بر یم زند اعوذه برب السهیا و السهیا من شرک عقرب و طبل و
 جنته شیخیه قرنیشه ملخه بحر قفقاظ خود بخوبیه سیمان حکیم بخته است و عبارت در آن است
 جد وال کمپنیال مصطفی دوم ل زعفران کمپنیال منشک بیم مشقال تریاق دومنع
 باشد تریاق رادر کلاس بخیب نند بعد از کله حل نود بعده صاف نموده در آفتاب
 بقیام آورند و اجزا را کوفته و بخته و خل کشند و خوب بخیر یارند و مفابل باش حب
 ساخته تناول نمایند لشنه که نافع است از برای کسکیه از از سکارت نتوانند کرد
 و عاج باشد صفت آن زنجیبه روچینی خصیبیه الشغل شقوقه جاز بایوس ان العصافیر
 مصطفیک رز عفران دارفلق بوزیدان ورد احمر همین ایض و احمر ملبوسون تخم خربزه از مرز
 دومنعقال منشک غبره ریک بکمپنیال حب القفل سه درم رایل لقدر سین بخدریم
 عسل بوزن شاه صدد درم ترکیب کنند که روزانه سفید و صاف
 و برآق کند صفت آن آرد جوارد خود آرد با فلاش سنه کشتنیز حکم تدب
 کوفته و بخته لشیر تر ساخته شرب برروی مالند و صبیح آب کرم و سبوس نبودند
 نواعده که همین حاصیت دارد صفت آن با قدر مغثیر کر سنه ترسن تخم
 ترب مغز تخم خربزه خود نشسته همه را کوفته و بخته روی را بدان سپر شند
 حکمت دارویی لبه یوشی آور صفت آن و فیان بچدرم خشکوشن عیول دم
 در سنه رطل آب بجوسنا نند تا بر طل آید و پنجم رطل منک پاک بجوسنا نند باشند
 نسبت ندویش منک دخواک ناچند و بکوئند و کمپنیال ازان هر کرا بدیند

بیوشن شود نو عدیکه اگر و شنی دو سپهار بسته هر که نجورد بیوشن کرد و نو عدیکه
خشنی شعیوں تکان مو اهر یک پنج دریم بزر اینچ دو منقال بجهشانند و صاف
کشند و با قند لقوام آورند مشق لی ازان سکر باشد حکمت در راه رفتن پیا
که مانده نشوند پیل سقوب ایل باک در کفایی مانند و غلبین وزیاعت شند کشند
دو نو عجیل روند مانده نشوند نو عدیکه اگر بر رخت بل روند و فرو آبند و سمه با بر کرد
در رخت بکردند و روان شوند بکرد زیجا که کروه تو اشند رفت و مانده نشوند نو عدیکه
بیارند ز نوع عیوں و مقداری پیل شقوه ایل به ک از هر خا نوز را استانند و یجا بے
کشند و در کفایی مانند و غلبین از پوست شتر پوشند و هر چند که راه روند مانده
نشوند نو عدیکه چون غمبا و ز بیفیل هناده باشد در یک پیل او سمه نهند
عیکوب بینید از ز و در بر بر دیگر بیفیل بکذا زند و در اشیائی او ماشت نهند
نماع غمبا و ز بر سر بیفیل نشته باشد و چون بچکان بسیرون آورد آن بیفیل که در اران
عیکوب اند اخته اند استانند و عیکوب در میان آن گلکه شده باشد اگر آن
گلکه را در هن بکیرند و صد فرنگ پیاده بر وند مانده نشوند نو عدیکه اسامی
اصحاب کلهف را بر اران ارس ب بندند هر چند که راه بر وند مانده نشود حکمت نو شنی که
نمود از نشود هر از کرمی آتش بر کاغز سفید و روتب ناسندر و بتو بند و پیچ نو شنی
خواهد نمود چون بر آتش مدارند نو شنی سرخ پیدا آید نو عدیکه وزوتب پیور بخواه.
و بر آتش دارند نو شنی معلوم کرد بل از نو عدیکه برشیدم بکاغز نبزد چون کم

کشند

۱۷
 کشند نوشتہ سرخ پیدا ید
 از شیره کمل رخت عدن بر جایه سبید چز
 بتو بسند چون خشک نوزن تما بند و چون در آب اند از ندوشتہ پیدا یاد نظر
 باسفیدی چامل بر کاغذ نویسند خواهد بمنود و چون در آب اند از ندوشتہ پیدا یاد
 حکمت اک خواهند پرسنک نوشتہ پیدا گرد کاک دود روغن منجکل بازند و هر چه خواه
 نفشر کشند و سه روز بگذارند بس بعد می نوشته پیدا شود و اگر نزار را بر
 این نویسند زود حکمت خود حین روخشک نموده سوده کشند و دوده بکبرند و ازان
 دوده سیاهی اب زند و ازان سیاهی صورت چاوز بی که در نیت دست
 بتو بسند در گفتست سخن دار خواهد شد حکمت درادو یه که بوی سڑا ب
 و سر زابل کرد صفتی بیان زند گلخ و داجنی و نارشک و اوزخ و قفعاع از خ
 و پنج بیغنه و کباب و اوشه و مشک بر ابر بکبرند و گونه بکلا ب سبزند حب
 سازند پشمائل نخود و در دهن اند از ندو حکمت دانند که شخصی را مرکی میباشد سیاه
 که کیک کرده بپز عفیز بلند درو و نیم مرح پکی بکوبد و پوئی بند و ص حب مرکا
 ک در عین حالت مرکی باشد در هر دو سوراخ بینی او چکا ند سه چهار
 و قنی کند ز در گرمی از نیمی او بدرآید و پاره چون چکد و بود ازان رو عن همواد و در نیزه
 او سه قطعه کند اشته از پنهان بند کشند و صست سود خاصت برای خلاص شد
 بندی این شنلت را بایام کور دکاعی ع بر پاز و بند دیار بسند بسند یا بمحبوس بند
 بکرم حق تعالی روز خلاص شود

۰	۱	۴
۲	۴	۷
۳	۹	۱

حکمت سپیل مدم اسپیل کوبی لیکجا فنیله کشند و بیفروزند تمام خانه برا
ز عده بکر محظوظ هستوره را روشن مکشند و باز لدبینند و دفنیله بر و عن دستوره
چرب کشند و بیفروزند جمله خانه پرآب نماید حکمت خانه پرکو و مهودن کود بعت که هند
از راجل کوبند و در حیله از بیل او چرانع بیفروزند هر که در آن خانه نظر کشند را زدن
نماید و لکه کود و لکشند و در دهن او پنهانه از هند و زیر زمین کشند چون پنهانه برآید و بکرد
آن پنهانه را فنیله کشند و در چرانع افزود و سرگابه در شناهی آن چرانع رسید جلد کود دن
نماید و نوهد که پنهانه از دند بسته اند و ازان چرانع افزود و در دن آن خانه هر چیه از خوب بشته
که باشد بیچو کود دن نمایند نوهد بکر پست کود و چهار فنیله کشند و در چهار چرانع مخفی خواهد
دو رچهار کنج خانه بدارند اسبوز دن تمام خانه برا کو و نماید حکمت بکر خدو حین و بادر گیک
بس بند و در چاهه لعل بخند و فنیله کشند و شب در چرانع بیفروزند هر زنیکه تر دلک آن
چرانع آید چاهه از تن بسیرون کشند و برخند شود حکمت در آن بخین در چرانع با گلک گیر بسیار د
پیل مدم ابیل بزند و بچرانع پیل مدم بیفروزد و در دویم چرانع پیل بزند بس هر ره چرانع را
بیکد بکر بزند بعد ازان و زرین هند چنانکه میان ایش آن دوز بایسه کز مغامل باشد
هر دو چرانع از این بین که در هوا جنگ میکشند بفرمان خدا می گزو جل حکمت از جوکل متون
فنیله کشند و فنیله حکمت را در میان آن بخند و چرب کشند و بیفروزند تمام پاره لبعه
بس کمکشند و زبر چرانع ازان بدارند چنانکه دوز او و چرانع رسید آتش از چرانع اغدان درده
وفنیله بیفروزند حکمت در کشتن چرانع افزوده من دو صورت است از دخواه صورت

ادمی و خواه صورت مرغ از هرچه خواهد زد و هن کی را ناشور دیگند و هن کی دیگرا
مادر بسیج چانع مکه خواهد بیمود صورت ناشور دیگند وارو تا چرانع بیمود و چون
خواهد غیر وزد هنوز باید که کل آن چنان برقرار بود آن صورت که دهن آن مادر
بیشتر چنان دارد حکمت روغن بار کوسه باردو بر آن چنان برآفزو زد و چنان
که با قوت و فرم و جواهر دیگر می سورزد آن جرانع از بادکشنه نشود حکمت هر که
مف رویو بست خود مالد و بیشتر چنان باردو روشنی چنان برآفزو زد و محظی بست
حکمت هر که خابه را آب نازک تر کند و بیک نازک درون آن جامه مباردو
محکم کند و از چرانع آن شکل بیگرد چون آب نازک تمام شود سوخته باشد آن شکل و شنید
و خابه بلامست باشد حکمت از پشم کو فند و سون فتبیس زند و چند جایگا
برآفزو زند و دفعه بزرین زنگارند و بیک رسماں بینند و جسان نماید که هر دو کله بهم
حکمت مردم همچه هر زنجی بدم نامد و بکدر و دعیم است غیر صلاح نمایند و بزرخ میکه سار
آزاد و بگذازند خود بکسر با ونجان چنگلی را خشک نموده صلاح نمایند و هر روز سه حقه
بکشند و ما هر چند روز دیز ایام نان خود بخوبند و بیک تو عیسی بدم نیک
کوفته آتسین را بکشند و روغن مواد و دانع نموده سوم را در اینسان آزاد نمایند که واشود
لعد ازان آب بدم نگذور را بفرزند و پسته جوش داده و زپیا که نمایند تا سر و شود بعده بر
چراحت که ازند نزد عکس طلبان یعنی زنگار مکب خود فلفل هفت عدد ماری زد هر چند
عبدی رضی دو غرد کدر و دعیم قدری مست غیر قدری او لگنیه ططلبان را عبور امارید

بوزانند و باقی اجزاء اصلی یه نایند و زخم را نشک نموده باشند و طعام
بلطفه بازی خورد و ترشی و سفید و ترب سباید خورد نو عذر کر خابه حیض زدن را
بوزانند و برجاحت باشند خشک نمود نزدیک سفال آب نزدیه را با روغن کاوند
بیندو مرهم بزند و برجاحت باشند کوشت تازه برآرد نو عذر کر سکین اسپ که هر دو
کرم باشد بر بیلاجی جراحت نهند خون رفتن را بازدار و محبت نو عذر کر برای هرز خمی انجام
خانسته جدام بر گلینه لذک عدلیه بر سر عدبیه بر پاره هر سبیه بر واپسها را هر میک سفال
آب نزدیه با چوب نیم خوب پسند و بعد ازان پاره را اداخته اینقدر بیند که
سیاه نزدیک بعده تمام را بردازند و سیاهی که سفال میباشد بقدر دو پسیه بر سریل کرفته
در میان سفال میند ازند و تا سیاهی بانی است برین جانند و بعد ازان که سیاه
سفال بر طرف شود هر وقت که خواسته باشند بقدر دو کودی بردازند و مادو پسیه
تل نیم مزوج کرده جانند هر بیت نو عذر کنند که بند و موم سفید و کافور همراه با همانند
بعده بقدر دو کودی بر میک طهیار اسوز ایند مزوج خانند و برجاحت نهند به شود نو عذر کر
ترکیب مریم بزم زدیک پسیه بر کاک دو پسیه بر میم هر کم از ترا باشد هفت پسیه
و از خشک باشد و دو پسیه بر عین هر کم دو کوبیده با هفت پسیه بر سکه کاد و گلند را
هم کوبیده و موم را داخل کرده بر کثواره مس کرده بر روی آتش کند ازند و اینقدر جوش
یدهند تا سینه شود و بعد ازان از کپره هدایت کرد که درجه برجاحت نهند نو عذر کر زرد فله خم
مرع را برداشت جانند تا همه خشک کرده و فتیله شده از دست بر زد بعده مرهم نموده

بلاجیز

بالای جاست بکار نهایت به نود خاچ است این شکل از کسی را ممکن شکلی افراطی باشد
جهش نگیرد و زمین پاک و پا برخانه بتوانند و محو نگرد آن هم سر آید و باز نهاده باشند
باز محو نگرد دایم باز نهاده باز است اسد آن هم زد و دیگر سرخاچ میدارد و نقش دونوع است

حکمت از خواب

	۶	۱	۴
کسی نباید جاند			
۳	۷	۴	۳
بی جدو عذون			

مشروط آن رشته

۱		
۴		
۷	۴	۳
۲	۹	۶

نداون بده بر بالین او که از ند خواهش برد حکمت از خوابی لعلی بزی در که نشک
بهاد بیار و هفت نوبت در آب زوم غیر بخشان و بعد ازان خشک ساز و در آب بغم هم
با بخشان اما دیگر نو تازه فلعمی باشند و هفت مرتبه هم رو و نوع بخشان اما تازه باشد
و بعد ازان در روغن کاو بجوت از جناب لعلی نشود که مثل نداشتند باشند اما از هفت آن
با روح اولیا خیر نماید حکمت از خوابی که خانمی است که خود بخود حکمت کند بکسر خاچ
بوقفل و نیم دان آزاد از کس ساز و قدری علیکوب دران بشه و روی آنرا بآهن
پانجه بپوشان سبی از بین کر کرم با اقتا ب و یا آتش هند بیکت آید خاصه
اگر این مثیث را بر کاغذ بپسند و در زمین و فن کنند و اسب کنیز رسته بالای آن
بکدر ز کنیز رسته بکث بد محرب بدب این سنه

۶	۷	۲
۱	۴	۹
۸	۳	۳

حکمت اکر خواهی هنگلی بزی که بروی آب اپستد و به نزد بکر خانمی از رعده
که از میلاد است و نیم زیاده سه سال است و نیکین آنرا معلم بود یو عنزه ای اعکن و در آن انداز
بر روی آب باز اپستد حکمت آب نا منور و بکاری و آب بهور داد عذرخواهی
کشید و بر بصفیه هرچه خواهند بتوانند و ناقش لکشند و چون خوش شود بخواه
و بروت دو کشنده هرچه بر بصفیه نوشته باشند بر بیاض بصفیه پدر آید و اکر اینم
آب در بصفیه کبوتر سفید که نزد ماده هردو سفید باشند بتوانند و در زیر کبوتر
نهند و چون بچه سیرون آید هر شکر و بصفیه کرد و اذان ناقش در بچه پدر آید بعدتر
حق تعالی حکمت اکر در خانه دو و سه بار باشد و کسی آزاد کرد کف آب بر رو و در آن
خانه بیاشد و در طرف شود حکمت اکر خواهی که شیشه از بلندی به نهاد اکر و شکند
بکر شیشه و پرسار از پد میباشد لکین باید که موضعی ازان شیشه خانی نماند و سر
آن را محکم سازد و بفین حکمت جهنه قوت باعی بکرد ورقی ورقی ورقی عقی و غوی
بر آن بغارن کم ععنی و بعد ازان بخوار لکن بعد عود و در شب زیان کرد و هر چند ضربات
مسعد ده زند مانده شود کمعنی ک لکه هالم و بگزیند و بر
شب سر زن نند و قیسی عقی کلاهلا صفعه لام عاصمه لعللا لله
فایه هر که دختر خواهد و با و نهند این طلس را بخوبید و در آب نشود و آب را در
خانه بدر آنگاه پا شند و دختر را بخوبید از مواده ۱۴۹ می ۱۴۹۶ ۱۱
علالله بخی که بعفل ذکر تجتیه ریک دکر کیا فایه هر که این دعا را در روز نیک شنبه

۱۰

ن شته و میان طاکم شد و بهر که بخواهد عاشق دی کرد همچو که یوسف بازیجا شده
لقد جا کم بخواهشکم غریبها عنهم درؤف رجم قدسی اند توکلت و هورب
العرش العظیم قایده زانکوزه خالص درم دوبیار سبک چچه رونکنجد رار سکن خلط
و ترساز جایمه درو ایس ارجیض زن شناوه ساز و درو سه روزن بکر و رخود او جلا
سو دحاله زن بحکم خدا حکمت آرتی مردانه نک راد و عدل اندازند شراب نمود حکمت
در عدیج زن که روز از ایل شود عیکوب پیدم تنکارشنس درم کافور جوانه نمود رم بجهه کجا
آسک مند فتفقد راز پیدم پرست بخچهه دودرم اشتباه نمکور رانیز باریک آس نماید
و در شهد اندازند و عیکوب نیز مینید از زد و سیار بمالند و چون یکی شده باشد تنکار و کافور
بعده اندازند و نکا بد از د و بوقت که ریشه طلا کشند وزمان اتوقف آرنز خشک نمود
بعده دخول نمایند زن از ایل کند و مرد را دیر کشد و عذر کرده که بخیک مک میباشد
آن مک را در کات اندازند و سرز نه را که با نبول و هند و رعال از ایل کند حکمت بهمه
لذت یافتن دخوله بکر و پیدم کابزج و چهار دیم و درن و پیدم زن بجهه و بکوبد و ایبار رجهه
کند و با سعی بیانیز و در وقت مجامعت اند کی بقضیب مالد زن را لذت عظیم درود
و عذر کبر و نخود بریان بپرست و با شکر سرخ از هر کی بخبدم بوقت خفن بخورد
و مجامعت نماید زن را در نهایت خوش آید و قوت باه حصل کرد و فایده این عز
را بر لقدرست چیز بتویند و بر سینه هر که خوب بهند بکرازند در حواب و تماش کنند
و اقتلم نف فاد را تم فربا و اند مخرج بالکنتم بیهون فعدنا اضریو بجههها لذ الکی اسد

المولى ويرکم آبایه تعلیم کنون حکمت از شر و بُر ترش باشد سخنی هم و دکنی دران فشنند
 و کذارند که صاف نزدیک به از حضرت ائمه موصوین علیهم السلام منقول است که هر که
 این کلمات را با خودوارد از خواهند قبیل رسانند هبیج چوبه با وکان زند و از پیشان
 یا حاکم رو و چون سخن کوید بر و هم بران کردند و با دن اند تعا و کلمات این سه پاسیم
 یا گفیا یا مخفیا فیله از برای حفظ بدز با خود نکاهد از این شکل را که خوب است

فایده بازک دن سهار طسلیم

بر کاخ و نبویند و بوبی و هنند تا بخورد

میرت و ده عنق ۹۶۴ لالا

حکمت در علاج ایند بعد از جماع بخست

از همچه پیشیست باز که آب پیدم

باشد تا اس امها باز نمود و آن فضل که سبب جماع ترشیخ کرده است از از پو

اندام شبویند و غسل کردن مفصل را خوبی کردند و نزد طویل بفسر حمل آید

و بوقت غسل اندام نیک بحالند تا از اس امها فضلات دفع نمود بعد از جماع خنبد

لقمه چرب و شیرین سپید بخورد و شیر خوب شدیده او لیتر است و بعد از جماع آب بخوردند

که ازو رنجها جزد که متران رنجها فایل و صرع باشد و بعد از جماع از خواب گشتند بخستند

حکمت از شفت لوى کارد بر اینج کفر قمه کپدارند سکاه برآورند تازه و آبدار باشد

نماید به بجهت افسل و جبا و حنوت و حرست این طسلیم را داشت

تموز

خود نکا هار نداریں ست ۶
نوز عدیکر اکرمی مدل عموں رکھنے نہند
در دل خلق شیرین شوند و جملہ ملابق دوست او
کردند نوز عدیکر جنم عرف یافتن نزد خود خلق این

ب	ط	د
ز	ه	ج
و	ا	ح

ع	ز	ی	ف
ز	ی	ز	ع
ز	ع	ز	بی
ی	ن	ع	ن

ایں طاسے ابا حسون کا دار زند
حدست اکریا دنجا زرا پارہ کرده
ورس یخنک کنسدا بیل معوا
ببند و در پستان و ختر
بالند بزرگ نشود فایدہ این آیا
در کوش من و بخوانند در وقت سفر فتن بعایت الہی بلاست باز کرد
ان الہی فرض علیک الرقان لرادک الی معاد نوز عدیکر بجهة سلامتی در سفر غیر
بحضرت امام رضا عاصم باید حسبت و این دعا خواند اللهم انما اسلک بخوبی ولیک
الرضا علی بن موسی الائمه شفیع بر فی جمیع اسفار بے فی البراری و السوار و محیا
و الفقار والدو و نیم و الحیاض من جمیع ما اخافف و احذره ایک روف حیث فاید جہت
دفع اعد احمد و هر روز حبیلہ تیہ باید خواند اللهم انما اسلک بقوتک القوتیہ و بکلا
الشدید الدنی مکل خلقک لہ دنیں ان نصلی علی مخدی و آل محمد و ان تاخذہ ال ساعۃ
فایدہ اکر حسین رکس را بکو شد و آپش را چھوی مالند راز نہ دس ب بشیع
هر عدد کئے نجوہ نہند فی طبیعت کرند و سئہ سئہ نسبت ماند الہم بلاد نہ اضافہ سرت
ہفتاد عدد بکریز

و اگر دو دانه سبز مکصد و جمل عدو و دیگر پنج نیچه بشمارند از گلدارانه تا چهار دانه زیاده
نخواهد بود دانه سبز و یک عدد بکسر زد و بعد هفدهت هفت بشمارند و اخچه زیاد آید و آنها
پانزده عدد بکسر زد همچنین هرسه شمار را جمع نمایند و مکصد پنج مکصد و پنج بمنید از زدن و تنه
هر چه باقی داشت که بجا طریقته اند خواهد اسناد بدروج برای هر کار گردید و اشته

۱	۵	۱۰
۹	۶	۴
۲		۶

کرد و برگشت پیدا شود باین مراتب نوشتہ عمل نمایند منفعت کلی یابند

ذو الطول

وَلِفُدَارِيَّةِ

۲۲۰ سے ۹۱۱ آیا فایده از شیخ بهاء الدین محمد علیہ الرحمہ
 ۹ سے ۱۱۱ منقول است کہ ہر کہ دعوی خود مکبابر
 ۹ سے ۱۳۱ محتاج خلق نسود و اکرم اہ نوع را بان
 ۶۹ سے ۱۱۱ بروجام کردد و اکرم روز تکاہ گند
 ۱۳۱ سے ۱۱۱ محتاج خلق نسود و اکرم اہ نوع را بان
 ۱۱۱ سے ۱۱۱ ۹۹۹ ردمہ اعمہ ہر یہ بیند آنماہ رابیش عشرت
 ۱۱۱ سے ۱۱۱ ۳۲۱۳۲۹۱۱۳۱۹ ط وحی بزراند محبت و مہربوت اینست

۴ رو ۱۱۱ ۹۹۹

۵۱۱ سے ۱۱۱ ۱۱۱

۱۱۱ سے ۱۱۱ ع ع

۱۱۱ سے ۱۱۱ ۹۹۹ ۶۱۱ ۹۹۹

نو عدیر ایضاً از شیخ بهاء الدین محمد علیہ الرحمہ

بروجب شرح ذکور منقول است نقش این است

حلج	حلج
حلج	حلج

حلج	حلج
حلج	حلج

حلج	حلج
حلج	حلج

بن بن

<p>كتاب تحفة الغائب</p> <p>بر طف شود بحرب و آزموده است</p> <p>کیور دا و د هند التبتی کیف</p> <p>با شند جند و آنہ عنیہ و آنہ</p> <p>هموں هم تینی سامیع ملکشیر تینی و طبع و ایز عاریطه</p>	<p>ج / ۶۶۶۶۶ و ۳</p>	<p>علیم علیم علیم علیم علیم علیم علیم علیم</p>
--	----------------------	--

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ